ژړېدلي اوښکه

ناول

Ketabton.com

احمدالله مسلميار

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندپانه

احمدالله مسلمیار د صـــــــــاحب نور زوی د دادمحمد لمسی په
۱۳۷۷ز کال کې د پکتیا ولایت د سېدکرم ولسوالۍ
په کوسین سیمه کې زیږېدلی نوموړی یو ښه او خوش اخلاقه انسان دی
تل ورته د بریا دعا کوم .

سمیع الله اتل

کابل

دلوه ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه

په ژوند کې د خوشبوو تر ځنګ کړاوونه هم شتون لري چې له ټولو انسانانو سره پېښېږي، خو دا چې زمونږ په ټولنه کې بدو دودونو ځاي نیولی نو زمونږ ټولنه د خوشبوو په نسبت له کړاوونه سره ډېره مخ ده چې له هغو بدو دودونو څخه يي یو هم د وَلور دود دی.

وَلور هغه نوم دی چې د ډېرو خلکو آرمانونه يي له خاورو سره یو کړي دي او زمونږ ځوانان يي مهاجرت ته اړ کړي دي.

زه هم له ډېر وخت نه راپه دې خوا په دې لټه کې وم چې د ټولنې ځیني بد دودونه انځور کړم تر څو په راتلونکي کې د داسې بدو دودونو مخه ونیول شي، ددې دودونو له منځه وړل د ټولنې د پرمختګ سبب کیږي.

زما دا ناول چې د « ژړېدلې اوښکه » تر نامه لاندې دی نو دا مې لومړی ناول دی، په دې ښه باوري یم چې په یاد ناول

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې به ستونزې ډېرې وي خو دا مې د بدلون لپاره يوه ښه موقع وه.
هيله لرم چې په لوستلو يې ستومانه نه شئ.

-احمدالله مسلميار
کابل
دلوه ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرمختګ

احمدالله مسلميار مې د لومړي ټولګي نه ملګـری دی د يو بل
له خوی او خواصو سره ښه بلد يو نومړی ددې تر څنګ
چې يو ښه ليکوال دی يو ښه شاعر هم دی.

د شعر په برخه کې له نومړي سره ډېرې خوږې خاطرې
لرم چې د هغو خاطرو څخه يې يوه داسې ده چې کله به زه
او هغه د بازار لور ته تلو نو په لاره کې به يې په موټرونو
ليکل شوي شعرونه په خورا مينه لوستل خو د ليکلو توان يې
نه درلوده خو د وخت په تېرېدو يې پاد ارمان هم پوره شو
چې دا بيت يې د نن سبا د شاعرئ يو مثال دی :

" د ونې سېوري لاندې ناست يمه خو ونه نشته"
" جامې مې شته خو په جامو کې مې لمنه نشته"

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوموړي د ښووونځي له دورې څخه د ادبياتو له پوهنځي سره مينه درلوده او همدې مينې يې پاد پوهنځي ته بربالى کړ .

د « ژړېدلې اوښکه » په ناول کې د ژوند بېلابېلې نيمګړتياوې انځور شوې دي.

ښاغلي احمدالله مسلميار ته د « ژړېدلې اوښکه » د ناول بشپړېدو مبارکي وايم او تر څنګ يې نوموړي ته د لا برياوو او پرمختګ دعا کوم.

-فضل الله ماموند

-کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

هره شپېه مې غوښتل له هغه سره واوسم هغه سره ناستې به تل خوښي راکوله

د لومړي ټولګي نه سره ملګري وو خو ملګرتیا مو د اووم ټولګي نه راپېلېږخوا ډېره کلکه او قوي شوه . دهغه کور زموږ د کور نه څو کوڅې هخوا ؤ او کله به چې ښوونځي ته تله نو لومړی به زموږ کوڅې ته راتله او دواړه به یو ځای ښوونځي ته سره تلو وروسته مو ملګرتیا داسې شوه چې خلکو به ګومان کاوه چې ګواکې دا دواړه سره وروڼه دي. هغه له ما څخه یو کال کشر ؤ او له ډېرې مینې به یې راته د مشر کلمه کاروله هر مازدیګر به ګډ د کرکټ مېدان ته د کرکټ لوبې لپاره تلو. فرهاد په کرکټ

کې هم ښه مهارت درلود او ډېر تېز بال به یې کاوه خو زه د کرکټ په لوبې دومره نه پوهېدم که څه هم زما د کرکټ لوبې سره مینه نه وه خو د فرهاد لپاره به تلم هغه به چې کله زما په وړاندې بال کاوه نو ډېر ورو توب به یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغورځاوه خو د نورو هلکانو ویکټې به یې داسې غورځولې لکه د بادي ټوپک ډز چې مرغۍ له ونې راوغورځوي . د اووم ټولګي مو څو مېاشتې تېرې شوې وې زه او فرهاد د ټولګي په درېمه څوکۍ کې ناست وو اول نمره مو د ټولګي مخې ته د تورې تختې سره ودرېده او غږ یې وکړ

هلکانو راتلوونکې شنبې ورځې ته د ښوونکي ورځ ده څه کوو لمانځو یې او که نه؟

که څوک یې لمانځي نو ګوتې دې پورته کړي.

زما په ګډون ټولو ټولګیوالو ګوتې پورته کړې او هوډ یې وکړ چې د ښوونکي ورځ به لمانځي.

فرهاد چې له ښه جرأت څخه برښمن ؤ ،له څوکۍ نه پاڅېد او څو سپینې پاڼې یې له ځان سره واخیستې او د پاڼو نه یې وړې،وړې ټوټې جوړې کړې او په هره ټوټه کې یې د خوراکي توکو او د کاسو (قابونو) نومونه یې ولیکل او د لمړي قطار د څوکۍ په مېز یې هغه د کاغذ ټوټې واچولې .

او د اول نمره نه یې پیل وکړ هر نفر به په نوبت ورتله او یوه یوه د کاغذ ټوټه به یې پورته کوله د پنځه نفرو نوبت خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د شيږم نفر نوبت راورسېد چې هغه زه ؤم لاړم د فرهاد ترڅنګ ودرېدم فرهاد هم ددې نـه مخکـې چې زه د کاغذ ټوټه راواخلم په موسکي حالت يې ووېل ياالله خبر ! ما هم د کاغذ ټوټه راواخيسته چې خلاصه مې کړه په کـې ليکل شوي وو " لس خوراکه کباب " ددې جملـې پـه ليدلو مې زړه خواشينی شو لاړم په څوکۍ کې کېناستم او په دې فکر کې ډوب شوم چې د " لس خوراکه کبابو " روپـۍ بـه له کوم ځای نه ترلاسه کوم ؟

زموږ د کورنۍ اقتصادي وضعه هم خرابـه ده قرض هم چانه نشم کولی.

فرهاد مې د اوږو نه لاس راتاو کړ ويې بنوررولم راته

ؤ يې وېل

مشره څنګه په سوچونو کې ډوب يې؟

د فرهاد دې عکس العمل سمدست لـه خيالي نړۍ نـه راوويستمه ځواب مې ورکړ

نه فرهاده کومه خبره نشته رښتيا تاته څه ووتل ؟

-هاها.... دروغجنه ! ګورې چې تـه پـه سوچو کـې ډوب وې که ډوب نه وی نو ماته په پچه کې وتلي څيز

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به خبر وي ښه زه خپر درته وبه يې وايم ماته پنځه قابه ووتل د وريجو قابونه.

فرهاد بيا په اوږې لاس راکيښود راته يې وويل

مشره ګوره زړه نه زړه ته لاره ده ستا حالت ماته سم نه ښکاري ځواب راکړه چې د څه لپاره سوچې شوې رښتيا د "کبابو د روپو "په اړه خو به فکر نه کوې؟

په څېره مې د دروغو موسکا راوسته ورته ومې ويل ، نه فرهاده زه همداسې يم کله چې ځانته شم نو په فکرونو کې ډوبيږم.

-ښه مقصد چې د ښوونکي د ورځې په اړه فکر ونه کړې ورور دې درسره دی.

-نه فرهاده داسې کومه خبره نه ده.

شپږم ساعت مو د انګليسي مضمون درلوده او د انګليسي ښوونکې مو د صنف نګرانه هم وه ، د راتلو نه څو شيبې وروسته يې وويل

زده کوونکو د ښوونکي ورځې ته ټول راشئ هسې نه چې مخ مې تور کړئ نورو صنفونو ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونه مو خلاص کړل د کتاب یوه موضوع مو ولوستله او د رخصتۍ زنګ ووهل شو کتاب مې بکسې ته واچو او د فرهاد سره ګډ د ښوونځي نه د کور په لور روان شوم خو د تېرو ورځو په توپیر له هغه سره په لاره کې روان وم فرهاد زما له اوږو نه لاس راتاو کړ او راته یې وویل

مشره نن داسې راته ښکاري لکه یو ګونګی مې چې څنګ کې روان وي.

د فرهاد دغو خبرو ته مې لنډ،لنډ ځوابونه ورکړل لږې خبرې مې ورسره پیل کړې هغه د تحفې د جوړولو د دوکان پته رانه وغوښته وېل یې چې چیرته جوړیږي؟

ما هم هغه ته د هغه دوکان پته ورکړه مخې ته مې وکتل زموږ کوڅه راورسېده د فرهاد نه مې مخه واخیسته لاړم کور ته ننوتم خو خیال مې بدل ؤ ټول خیال مې د د کبابو د پېرلو لپاره د روپو پیدا کول ؤ په دهلېز کې مې مور ناسته وه ، خو ما د نورو ورځو په شان خپلې مور ته سلام ډالۍ نه کړ مستقیماً ننوتم حجرې ته ، د ښوونځي جامې مې وویستې.

ویل مې چې لږه دمه به وکړم نو د توشکې په سر مې پښې وغزولې دقیقې نه وې وتې چې مور مې راغږ کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه زویه ! ډوډۍ ته راووځه ستا د خوښې خواړه مې پاښه کړي دي ،

که څه هم زما لوبیا ډېره خوښېده مور به مې هم زما لپاره ډېر وخت د هغې پخلی کاوه لاسونه مې ومینځل د دسترخوان ترڅنګ کېناستم خو خوراک مې د هغه تیرو ورځو په شان نه ؤ لوبیا رانه ډکه کاسه پاتې شوه مور مې راته وویل یاسینه ولې دې ډوډۍ بس کړه؟

ومې نه غوښتل چې خپل خفګان له خپلې مور سره شریک کړم بهانه مې ورته وکړه

مورې ! کله چې د ښوونځي نه راؤوتو نو ټولګیوال مې راته برګر واخیست موړ یم ځکه.

مور مې د لوبیا کاسه پورته کړه او ویې ویل ښه ځه بیګاه ته به یې وخورې غرمه مې د خوب په بهانه په حجره کې په سوچونو او فکرونو تېره کړه.

ورځ تېره شوه ماښام شو یواځې یو ماښام د ښوونکي د ورځې ترمنځ وخت پاتې وو په انګړ کې د سوپې په سر کېناستم سترګې مې اسمان کې په یوه ستوري لړ.بېدلې نیولې وې.

مور مې راؤوته غږ یې راباندې وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه زویه! مئین شوی خو به نه یې؟ څنګه ځان ته ناست یې ؟

په موسکي حالت مې ځواب ورکړ نه موریې همداسې را ؤوتم

مور مې راته وویل چې ډوډۍ ته بیا کوټې ته راځه هغه ننوته خو زه همداسې ناست ووم فکر ته مې محمد راغی .
محمد زموږ د کوڅې په سر کې د خوراکې توکو پلورنځی درلود ځان سره مې وویل چې له هغه نه به پور وکړم خوشحاله شوم، ویل مې چې د حل لاره مې پیدا کړه .
لاړم کوټې ته ننوتم د ماسختن ډوډۍ هم تیاره وه پلار مې هم د کوټې په کونج کې هماغسې ناروغ پروت وو د فلج ناروغۍ له امله له یو ځای څخه بل ځای ته نشو تللی لاسونه مې پرېمنځل او خوراک مې شروع کړ

د څو خاپونو وروسته د ښوونکې یوه خبره رایاده شوه چې ویلې وو

(د پور د اخیستلو نه مخکې د هغه د بېرته ادا کولو فکر وکړئ)

ډوډۍ مې بس کړه په دې فکر کې شوم که چېرته له محمد نه پور وکړم نو بېرته به یې څنګه ورته رسوم ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شوم لاسونه مې پریمنځل د پلار ترڅنګ لکه ګونګ هلک کېناستم مور مې له پخلنځي څخه راننوته کوټې ته، په دسترخوان یې سترګې ولګېدې

کاسه د لوبیا څخه ډکه ورته ښکاره شوه بیا یې ماته مخ راواړوه او راته یې وویل

یاسینه زویه ! د غرمې خو دې برګر خوړلی ؤ او مور وې نو اوس دې ولې ډوډۍ ونه خوړه ناروغ خو به نه یې؟

-نه مورې !هسې موړغوندې یم ډوډۍ مې زړه ته نه کیږي.

د خوب کوټې ته لاړم ورسۍ مې خلاصه کړه پاس اسمان ته مې وکتل چې سپوږمۍ یوازې خو ستوري ډېله،ډېله ښکارېدل د سپوږمۍ یوازیتوب نورهم خواشینی کړم هغه مې له ځان سره تشبیه کړه د خوب په ځای کې ځملاستم له ډېرو منفي خبرو وروسته مې یوه مثبته خبره ذهن ته راغله هغه داسې وه

افف د لس خوراکه کبابو لپاره دومره خواشینی یې خلک د لکهاوو روپیو پوروړي وي په قصه کې یې نه وي.

دې خبرې مې لږ فکر ارامه کړ خو قسما قسم خبرې مې په ذهن کې تېرېدې وروسته مې د یوه ملګري خبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

رایاده شوه چې هغه به د بازار په منځ کې ډېره تکراروله هغه به داسې ډېر ویل

یاسینه ! که ټول بازار په یوه روپۍ شي خو یوه روپۍ درسره نه وي نو څه یې کوې؟

یو ساعت د ښي او چپ اړخ ته اوښتو وروسته ویده شوی وم

ویده وم یودم مې راباندې مورغږ وکړ خو ما ویل که خوب وینم په دویم غږ مې سترګې خلاصې کړې چې ومې کتل مور مې وه په لړزیدلې حالت یې راته وویل

پاڅه یاسینه ! په پلار دې د زړه حمله راغلې ژر شه د ګاونډي دروازه وټکوه او ورته ووایه چې په موټر کې مو تر روغتونه ورسوي سترګې مې ومښلې منډه مې کړل د دروازې په لور، په کوڅه کې د سپیو غوغا وه چې ومې کتل ډله سپي ولاړ دي د ګاونډي دروازې ته مې ورمنډه کړل سپیانو هم راپسې رامنډه کړل د سپیانو په لیدلو مې د خولې نه د ویرې غږ پورته شو یاد غږ دومره لوړ وو چې همغه ګاونډی مو پرې راویښ شو په کوم پسې چې زه له کوره راوتی ووم د باندې راووت په سپیو پسې یې کاڼي ګوزار کړې او وتختېدل او ماته یې وویل څه کوې یاسینه په دې نیمه شپه کې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب مې ورکړ

تاپسې راغلم کاکا پلار مې ناروغ دی مور مې وېل ورشه ورته ووايه چې په موټر کې مو تر روغتونه ورسوي.

ددې خبرې په اورېدلو هغه لاړ د کور دروازه يې خلاصه کړه موټر يې راوويست په ګډه مو پلار موټر ته وخېژوه او روغتون ته لاړو

روغتون کې مو دوه شپې تېرې کړې درېمه شپه مو کور ته راوړه مور مې راته ووېل

لاړ شه ياسينه زويه! په پخلنځي کې مې لوبيا ګرمه کړې هغه وخوره او ويده شه بې خوبه يې ته هم.

-خو مورې پلار جان به مې شپه څنګه تيروي ؟

-هېڅ خبره نشته زويه زه ويښه يم که څه خبره وه راپاڅوم دې

ډوډۍ مې وخوړه د خوب کوټې ته لاړم څملاستم سهار چې راپاڅېدم لاړم د پلار خواته حالت يې ښه ؤ خو سيرون لا نيمايي پاتې وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار چای مې وخښنه د ښوونځي جامې مې په تن کړې ، په تمه وم چې فرهاد دروازه وټکوي ، ساعت ته مې وکتل د ښوونځي وخت ته مو لس دقیقې پاتې وې خو فرهاد لا راونه رسېد په فکر کې شوم چې هغه ولې رانغی لا تراوسه؟

وروسه پوی شوم چې رښتیا د ښوونکي ورځ کې مې غیرحاظري وکړه کیدی شي رانه خفه به وي.

بکسه مې شاته واچوله ښوونځي ته روان شوم کله چې ټولګي ته ننوتم ټولګیوالو ته مې سلام ډالی کړ

خو چا مې سلام ته وعلیک ونه ویل په څوکۍ کې چې کله کېناستم نو فرهاد له څوکۍ نه پاڅېد او په توره تخته یې ولیکل

(بېغرته کس راغی)

ددې نه وروسته هغه د باندې ووت او تردربم ساعته پورې رانغی په څلورم ساعت کې مې له ښوونکي نه د اوبو اجازه وغوښته او د ښوونځي انګړ ته ووتم په فرهاد مې سترګې ولږېدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټال کې غلی ناست ؤ او ورو ، ورو زنږېده ورغلم تر څنګ یې ودرېدم

ترې ومې پوښتل فرهاده ولې خفه یې؟

ځواب یې راکړ

زه نه غواړم چې راتلوونکي کلونه له داسې چا سره تېر کړم چې په ملګرتیا نه پوهېږي

-فرهاده داسې کومه خبره نه ده زما پلار ناروغ وو او دوه شپې د خپل پلار سره په روغتون کې ووم

له ټال نه راښکته شو ویې ویل مشره اوس یې حالت څنګه دی؟

- الحمدالله اوس ښه دی

-مشره ما وبښه ما د ټولو ټولګیوالو په مخکې ستا بې عزتي وکړه

-نه فرهاده تاسې هم ملامت نه یئ ځکه چې خبر نه وئ،

دواړه روان شوو ټولګي ته ننوتو هغه د ټولګي مخې ته ودرېد ویې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلکانو د یاسین پلار ناروغ ؤ،هغه هم ورسره تللی وه نو ځکه د ښوونکي ورځ کې رانغی، ټولو ملګرو په پوه غږ راغږ کړ

یاسینه الله دې پلار جان ته شفا عاجله ورکړي ، آمین مې وویل مننه مې ترې وکړه میاشتنې تېرې شوې او د پای ازموینې مو راورسېدې د څلورو مضمونونو

ازموینې مې په ښه توګه تېرې شوې غرمه وه چې کورته راغلم ډوډۍ مې وخوړه

له هغه وروسته مې د مهالوېش پاڼه راواخیسته په مهالوېش کې مو پنځمه ازموینه د انګلیسي مضمون وه کتاب مې راواخیست فقط سترګې مې ورته غړولې نور مې لوستی نه شو شپه تېره شوه ازموینې ته ناهیلی روان شوم په داسې حال کې چې فرهاد هم هغه ورځ راسره نه وو ټولګي ته په ننوتو هغه راغږ کړ

سلام یاسینه څنګه یې ؟ درس دې وېلی؟

-هو لږ ، لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا شو ويې وېل دروغجنه ، يو کار وکړه د ازموينې په صحنه کې زما لور ته ګوره چې نقل درکړم دا ښوونکي خلک ډېر بې پاېلو کوي

- سمه ده فرهاده الله دې پخېر تېر کړي.

ښوونکي راغله کتابونه مو ورته تسليم کړل ازموينه يې شروع کړه کله چې د حل وخت راغی نو زه د فرهاد پارچې ته ورنږدې شوم يو دم د ښوونکي سترګې په ما ولږېدې راغله پاڼه يې رانه واخيسته او په سور قلم يې نښاني کړه

د ټولګي نه يې په بدو الفاظو بهر کړم د ښوونځي نه د مرګ په لټه راؤوتم

په مخ مې اوښکي راجاري شوې ما هم خپله تنده پرې ماته کړه

د ښوونځي سره تم نه شوم مستقيماً کور ته لاړم کله چې کور ته ننوتم په انګړ کې مې مور مخې ته راغله ويې وېل ياسينه زويه سترګې دې ولې سرې دي؟

-هسې مورې سترګو کې مې څه شی لوېدلي وو ما هم ومښلې ځکه به سرې شوې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ښه نور يې ونه مښې خرابيږي

-سمه ده موري

لاړم کوټې ته ننوتم په مهالوېش مې سترګې ولږېدې له ډېرې غوصې له امله مې د مهالوېش پاڼه څيري کړه

دروازه وټکېده ورغلم چې ومې کتل فرهاد ؤ لاس نه يې ونيولم او د ونې سيوري ته يې کېنولم ورته ومې وېل فرهاده د ښوونځي کيسې به نه راته کوې

ويې وېل

نه مشره زه هم ځکه راغلم چې تشويش ونکړې انشاءالله چې مرسته کوي

-سمه ده فرهاده تشويش نه کوم

-ښه مشره زه هم ځم چې پلار مې غوصه کيږي ناوخته دی

-مخې ته دې ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرهاد خبرو لړ،لړ وړتیا راوبښله راتلوونکو ازموینو ته مي په خورا مینه درس ولوسته ازموینې ښې تېرې شوې یوازې د انګلیسي ازموینې ته خواشیني ووم

ورځې تېرېدې هوا هم ورځ تر بلې په یخېدو وه د مور ترخنګ ناست ووم د ماسختن ډوډۍ مو خوړله پلار مې له مور څخه وپوښتل اسمان وریځ دی که شین؟

مور مي ځواب ورکړ اسمان وریځ دی کېدی شي واوره ؤاوري

شپه تېره شوه سهار مي مور راباندې غږ وکړ

یاسینه زویه پاڅیږه دومره واوره شوې چې مه کوه پوښتنه

لاړ شه هغه ګاونډي ته ووایه چې زموږ له بامه هم واوره پاکه کړي

له ځایه پاڅېدم لمړی ورسۍ ته لاړم انګړ مې وکوت چي ټول په سپینه جامه پوښلی ؤ د ژمي جامې مې په تن کړې د باندې د وتو هوډ مې وکړ د وتلو نه مخکې دروازه وټکېده چې ومې کتل فرهاد ؤ د واورې په ورېدو خوښ ښکارېده ترې ومې پوښتل څه کوې دومره وختي او په دې سړه هوا کې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړی یې د واورې په غونډارې وویشتلم بیا یې ځواب راکړ

راغلم تر څو واوره ویشتل وکړو

-عجیبه هلک یې دې یخ ته ګوره هاهاها......

-نه مشره ټوکه مې وکړه راغلم چې لاړ شو ښوونځي ته د ازموینو نتایج مو اعلانیږي

دې خبرې مې د واورې خوښي راالنده کړه ښوونځي ته لاړو ښوونکې مو راغله د پارچو د وېش لپاره

غږ یې وکړ

فرهاد اول نمره زده کوونکو لاسونه ورته وټکوئ

څو هلکانو ته خپلې پارچې ورسبدې خو زما نوم لا نه وه رارسیدلی څو شیبې وروسته ښوونکي غږ وکړ

یاسین

ما ګوته پورته کړه ویې ویل په ژمي کې د انګلیسي کورس کې ځان شامل کړه دا واخله مشروط یې ......

پانه مې په ناهیلۍ ترې راواخیسته فرهاد مې خواته راغی مشره خفه کیږه مه مشروط یې ناکام خو نه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-خو فرهاده د مشروطۍ ازموینه کې به څه کوم؟

-اسانه ده دا ښوونکي ماته معلوم دي

-هغه څنګه ؟

-نور نو پوښتنې ته اړتیا نشته ته تشویش مه کوه

لاړم کور ته مور مې په لاس کې د پایلو پاڼه ولیده ویې پوښتل دا د څه پاڼه ده ؟

-مورې دا اطلاعنامه ده د ښوونځي د نتیایجو پاڼه

-ښه څووم شوې زوېه؟

که څه هم مور مې سواد نه درلود نو ما هم دروغ ورته وویل

مورې څلورمه شمېره بریالی شوم

په تنده یې ښکل کړم ویې ویل

افرین بچېه! ته دې د مور وياړ یې....

ورځې تېرې شوې فرهاد مې د دوکان مخې ته ولید ترې ومې پوښتل فرهاده زما د مشروطۍ ازموینه سبا ده څه وکړم ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چې دا ټولګی به ښېا له سره وایم که ځنګه؟

-نه مشره زه له ښوونکې سره غږېدلی یم سبا فقط ځان حاظر کړه نور برېالی یې.

شپه تېره شوه سهار ښوونځي ته لاړم ښوونکې مې نوم د بریالیو لست کې شامل کړ او په دې توګه مې اووم ټولګی پای ته ورسېډ.

کال تېر شو د نهم ټولګي پیلېدو ته په تمه وم ژمی وو هوا هم ډېره سړه وه مور مې بخارۍ ته لرګي راوړل بخارۍ کې یې اور بل کړ راغله زما ترڅنګ کېناسته او راته ویې ویل

یاسینه زوېه په کور کې ېوازې ینځه زره افغانۍ پاتې دي او سبا دې پلار هم ډاکتر ته ببایو هغه هم کېدی شي هلته مصرف شي نو که تا هم کوم کار ځان ته پیدا وی نو ډېره به ښه وه

ورته ومې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

موريِ نو زه به کوم کار ترسره کړم ماته خو کوم کار زده هم نه دی؟

مور مې لاړه له دهلېز نه يې له ځان سره د بوټانو بورس او رنګ راوړل او ماته يې ووېل

زوېه! ماته ځير شه چې زه ستا بوټان څنګه رنګوم

خبرې مې ورپرې کړه

مورې بوټان خو رنګولی شم

-نو بيا مه وايه چې زما کوم کار نه دی زده

-ښه سمده مورې زه څم سر له نن نه دا کار شروع کوم

-کېنه زوېه سر له سبا به دا کار شروع کړې

ورځ تېره شوه ماسختن مې د بوټانو د رنګ توکي په خالته کې واچول او په مېخ کې مې راځوړند کړل

سهار چې له خوبه راپاڅېدم لاړم اودس مې وکړ لمونځ مې وکړ مور مې چای راواخيست چای مو وڅکه د ګاونډي په موټر کې روغتون ته لاړو پلار او مور مې روغتون ته ننوتل زه د بازار په لور روان شوم هلته په ګرځېدلو ستړی شوم لاړم د يو دوکان ترخنګ مې ډېره ووهله په دوکان کې په لوړ غږ دغه سندره چالانه وه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبي ده ، غریبي ده

له غم ډکه زنده ګي ده ....

دې سندرې مې په مخ مړې ، مړې اوښکې راروانې کړې

له سترګو مې اوښکې جاري وې ناڅاپه مې پو سړی ځنګ ته راغی بوټان یې له پښو راوباسل او ماته یې راکړل ویې ویل

ګله دا بوټان رنګ کړه، بوټان مې راواخیستل بوټان تک تور رنګ شوي وو پاک ستره وو ورته ومې ویل

کاکا بوټان خو دې رنګ دي نو بیا یې ولې رنګوې ؟

سړي ټینګار وکړ چې ته زما بوټان رنګ کړه بیا یې درته وایم

بوټان مې رنګ کړل سړي هم په پښو کړل له جیبه یې لس افغانۍ راوویستې ماته یې راکړې

ویې ویل

که چیرته مې پیسې بې له دې چې ته مې بوټان رنګ کړې درکړې وی نو ته به بیا په مفته پیسو اموخته شوی وی او کېدی شي چې سوال ته دې مخه کړې وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ځکه مې دا کار ؤ نه کړ الله پامان

سړی روان شو زما دعاګانې ورپسې شوې لس ګون مې په جېب کې واچو او د هغه خبرې مې زړه ته وسپارلې پاڅېدم د سړک په غاړه روان شوم پودم پو دوکاندار راباندې غږ کړ

هلکه راشه دا بوټان خو مې رنګ کړه لاړم بوټان مې ورته رنګ کړل پیسې یې راکړې روان شوم د لمر سترګه ورو، ورو غرونو پټوله کېناستم له جیب نه مې روپۍ راؤویستې ومې شمېرلې پو نیم سل روپۍ وې د پلار لپاره مې په لږو روپو منې راواخیستې کور ته روان شوم کور ته په ننوتو مې مور ته سلام ډالۍ کړ خو ځواب یې رانکړ بیا مې ووېل

سلام مورې

ویې وېل

وعلیکم زوېه لاړ شه دې بلې کوټې کې مې بخارۍ کې اور اچولی

-ولې هغې کوټه کې مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-زوېه هلته دې پلار ویده دی ما وېل زموږ په خبرو راویښ نه شي

لاړم د بخارۍ ترخنګ مې ځان ګرم کړ مور مې هم راغله راسره کېناسته خو د مور ژبه مې د نورو ورځو په توپیر ګونګه ښکارېده سترګې يې هم د انار د اوبو په شان سرې وې ترې ومې پوښتل ولې خواشینې یې موري څه خبره ده ؟

-زوېه سترې یم خواشینې نه یم

-ښه مورې ډاکټرانو څه وېل پلار مې اوس ښه دی؟

مور مې په دې ځواب کې ځنډ وکړ

بیا مې ورته ووېل مورې ډاکټرانو څه وېل؟

- وېل يې چې اوس ښه دی

- مورې هغه منې مې پلار جان ته راوړې دې چې راپاڅېد ور يې کړه چې ویې خوري

مور مې ترخنګ ناسته وه خو ما وېل که له ځان سره غږېږم پاڅېدم بلې کوټې ته روان شوم چې د پلار حالت مې وګورم مور مې راغږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چېرته ځې زوېه؟

- ځم پلارجان مې ګورم

-زوېه هغه اوس ویده شو

بېرته کېناستم څو شېبې وروسته دروازه وټکېده روان شوم چې دروازه خلاصه کړم

مور مې راغږ کړ

زوېه زه یې خلاصوم

په شک کې ولوېدم چې نن ولې هر څه بدل ښکاري مور مې راته ووېل

ته راونوځې د ګاونډ ښځې راغلې

-نو مورې هغه په دې شپه کې څه کوي ؟

مور مې زما پوښتنه بې ځوابه پرېښوده ووتله دروازه یې خلاصه کړه د ګاونډ د ښځو په را ننوتو په انګړ کې ویر شروع شو منډه مې کړل د پلار خنګ ته لاړم د پلار د مخ نه مې ځادر پورته کړ چې ومې کتل زنه یې په سپینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوټه ټرل شوې ده مور ته مې ورمنډه کړل په لوړ غږ مې وویل

موري دا هر څه دروغ دي مورې ، مورې ،مورې.......

مور مې په انګړ کې غورځېدلې پرته وه د ګاونډ ښځو یې په سر لمده ټوټه هخوا دېخوا کوله د کلي خلک راغلل خو زما په لېدو به یې په ژړا شروع وکړه شپه مې په ژړا تېره کړه جامې مې په اوښکو داسې لتې پتې وې لکه باران چې لمدې کړې وي شاوخوا یوه بجه وه د حجرې نه بو سپین ګیرې سړي غږ وکړ

چې مړی راباسو د جنازې وخت دی خو ما کټ داسې کلک نیولی ؤ لکه ماشوم چې د خپلې مور لمنه په کوچنیوالي کې نیولې وي

کوټې ته څو تنه راننوتل د کټ ترخنګ راغلل د پورته کولو نه مخکې یې زه له کوټې نه وویستم بېرته مې کوټې ته منډه کړل

کوټه کې مې بوازې د پلار څادر تر سترګو شو انګړ ته ووتم ښځې په ژړا سر وې له کوره ووتم د جوماټ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور مې منډه کړه تر پلارجان پورې ورسېدم د پلار لـه مخ نه مې کڅوړه لرې کړه

پلارجان،پلارجان نارې مې پرې وکړې خو غږ یې نه راته کاوه

ملا د جنازې لمونځ ورکړ خلکو مې پلارجان راواخیست او امبولانس موټر ته یې وخېژ.وه

زه یې هم ترخنګ کېناستم په لاره کې مې فقط مړې،مړې اوښکې د پلارجان په مخ توېولې هدیره راورسېده خلکو مې پلارجان واخیست د کیندل شوي قبر خواته یې وېوړ.

زه هم ورښکته شوم خو خلکو د قبر خواته نه پرېښودلم هر چا مې مخه نیوله بوازې مې ژړا لـه وسه پوره وه پلارجان یې په قبر کې ښکته کړ خلکو یې په سر خاورې ورواړولې ملا دعا وکړه خلک روان شول خو زه تر ماښامه د پلار جان د قبر ترخنګ ناست ووم دا نارې مې وهلې پلاره ته نه یې مړ دا هر څه دروغ دي پلاره! پلاره! پلاررر......

ماښام کور ته راغلم په کوټه کې د ګاونډ ښځې ناستې وې او زما مور ته یې د ډاډ خبرې کولې زه هم د کور بلې کوټې ته ننوتم د هندارې مخ ته ودریدم سترګې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډېرې ژړا له امله د د انګار په شان ښکاريدې لـه ځان سره په خبرو بوښت شوم خبـرې مـې د ژړا د پيل سره بندې شـوې د ژړا غږ ښـځو واورېـد ، ور خـلاص شو ومې کتل ترور مې وه راغله په ټکرې يـې زمـا اوښـکې وچې کړې او د مخکې وختونو کيسې يـې راتـه شروع کړې خو زه همغسـې پـه سلګو سر ووم ژړا مـې نـه ودرېده

ترور مې هم پودم زما په ليدو ژړا شروع کړه د تـرور ليدلو مـې د ژړا غږ نـور هم لوړ کړ د بلـې کـوټې نـه د ګاونډ ښځې راغلـې او زموږ د ژړا د ختمولـو هڅـې يـې کولې خـو موږ دواړو همغسـې پـه ژړا سـر وو شيبې وروسته په کوټه داسې وير شروع شو چې د هر چا لـه سترګو به د اوښکو ځپې راروانې وې يودم کوټې ته يوه ښځه راننوته غږ يې کړ

ژر راشئ د ياسين مور بې هوښه شوه د ښځو نه مخکې مې منډه کړل پـه مـور مـې سترګې ولړېدې غږونـه مـې پرې کول خو ځواب يې نه راکوه

ماما مـې راغـی زمـا مـور يـې موټر تـه پورتـه کړه روغتون ته يې بوتوه زه هم موټر ته پورته شوم خو ماما مې له موټر څخه راښکته کړم هغوئ لاړل روغتون ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دروازې مخې ته ناست ووم ژړل مې یودم مې چا په سر لاس راکېښود پورته مې وکتل فرهاد وو غاړه یې راکړه راته ویې ویل

مشره زه یم درسره ژاړه مه دا ژوند دی

خو د فرهاد خبرو راباندې هیڅ اثر ونه کړ هغه هم راسره ژړا شروع کړه

د فرهاد پلار مې څنګ ته راغی ښکل یې کړم ډاډ یې راکړ فرهاد ته یې ووېل

زویه ته له یاسین سره نن شپه همدلته پاتې شه هغه لاړ او فرهاد مې په څنګ کې ناست وو کور ته ننوتو فرهاد کیسې راواخیستې لږ ، لږ مې فکر ورسره بدل شو

شپه اخرې برخې ته رسیدلې وه زه او فرهاد همداسې ویښ ناست وو د موټر غږ مې غوږو ته راغی

د باندې ووتم ومې کتل ماما مې وو د مور پوښتنه مې ترې وکړه ځواب یې رانکړ په بیړه کور ته ننوته

زه هم ورپسې ورننوتم بیا مې ترې وپوښتل مور مې څنګه ده؟

-ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماما مې ډېر مصروف ښکارېد په موبایل کې یې اړیکې نیولې خو له مانه لرې ولاړ وو غږ یې نه راته څو شیبې وروسته موټر ته پورته شو ما هم ورمنډه کړه

غوښتل مې چې روغتون تـه ورسره لاړ شم خو ویـې ویل چې مه ځه لږ وروسته موږ بیرته راځو مور دې هم راولم کور ته ننوتم له فرهاد سره کیناستم فرهاد وپوښتل

څه یې ویل مور دې څنګه وه ؟

- ماما مې ویل چې اوس ښه ده شکر

د سهار اذان وشو د لمانځه نـه وروسته د کلـي سپین ږیري د ملا سره ګډ راغلل ما هم د حجرې ور

ورته خلاص کړ د ناستې وروسته یې د جنازې خبرې شروع کړه چا ویل لس بجې ښه وخت دی

چا ویل د غرمې لمانځه نه وروسته بـه یې جنـازه وکړو خو زه نه پوهېدم چې څوک یادوي ؟ څوک مړه شوي؟ د چا جنازه کوي؟

له ملا صاحب نـه مـې پوښتنه وکړه ملا صـاحب څوک مړه شوي ؟

خبره یې راپرې کړه

ویې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورشه یاسینه ګیلاس کې اوبه راوړه درملو پسې یې څکم

لاړم اوبه مې راوړې

خو د ملا صاحب له جیب څخه ګولۍ نه راوتلې اوبه همالته ایښې وې زړه مې طاقت نه کولو له بل سپین ږیري مې پوښتنه وکړه

کاکا تاسې د چا د جنازې په اړه غږیدلئ؟

-ځوانه د جومات نه هغه غاړې ته په یو کور کې مړی شوی د هغه په اړه غږیدو.

په فکر کې مې خبره راپیدا شوه چې دوئ نو بیا دلته څنګه راغلل خو د هغه مړي کور ته به ورغلي وو کنه،

له څه ځنډ وروسته مې تشویش له منځه لاړ ومې ویل کیدی شي د غمشریکي لپاره نن هم راغلي وي د لمر سترګه راښکاره شوه خو یو ځل بیا یې له ځان سره

د زیري پر ځای خواشینوونکی خبر راوړ موټر ودرېد د موټر د ودرېدو سره سم په کور کې یو ځل بیا د ویر غږ پورته شو

له حجرې نه ووتم په ترور مې سترګې ولږیدې دیوال ته یې ډډه لګولې وه په مخ یې د اوښکو څپې راروانې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې ومې پوښتل تروريې ولې ژاړې په مور خو بـه مـې څه نه وي شوي؟

-نه ياسينه زويه پرون نه هغه بل پرون دا وخت چې زه راغلې ووم ستا پلار ژوندی ؤ نو ځکه راته ژړا راغله

د ترور خبرو او د هغې ژړا په ما هم بده اغېزه وکړه په ځمکه ولوېدم په ځان نـه ووم سترګې مـې خلاصـې کـړې پـه روغتـون کـې ووم چـې ومـې کتـل تـرور مـې سـر تـه ولاړه ده ترې ومې پوښتل مور مې چيرته ده ؟

- زويـه هغـه لېږ. ناروغـه وه نـو دا درې شپې زه دلتـه درسره وم

-ښه د مور حالت خو به مې ښه وو اوس ؟

-هو اوس ښه ده انديښنه مه کوه

ماما مې راغی له روغتون نه د کور په لور روان شوو کلـه چې کـور تـه ننوتـو نـو پـه کـور کـې د ګاونـډ او د خپلوانو ښځې ښکارېدې خو په مورجانې مې سترګې نـه لږېدې

انديښنـه کـې شـوم چـې دا مـور مـې چيرتـه ده بيا مـې وپوښتل تروري مور مې چيرتـه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

-هغه دې ماما کلي ته بوتوه وپل يې چې لږ به يې فکر بدل شي

ددې خبرې په اوريدو مې زړه خواشينى شو ومې غوښتل د پلار ته لاړ شم د هديرې په لور روان شوم په لاره روان ووم او مړې ، مړې اوښکې مې له سترګو توېولې

دې خبرې زوروله چې زه مې مور يوازې پرېښودم او هغه کلي ته لاړه په سوچو او فکرونه کې ووم په لاره باندې هيڅ پوى نشوم چې مخ ته مې وکتل هديرې ته لږ لار پاتې وه هديرې ته ورسېدم د پلار د قبر ترڅنګ کېناستم داسې غږونه مې پرې وکړل پلارجانه تانه هم يوازې پرېښودم مور مې هم رانه کلي ته لاړه

اوس به مې زه د پلار او مور مينه په چا ماتوم ؟

بار ،بار مې دا خبره تکراروله خو دويم غږ مې غوږو ته نه راتله يوازې له ما سره ژړا مله وه سر مې پورته کړ بنې اړخ ته مې وکتل سترګې مې په نوي قبر باندې ولږېدې پاڅېدم د نوي جوړ شوي قبر خواته ورغلم چې ومې کتل

د قبر په يوې خوا د کاشۍ په ډبرې ليکل شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فلانۍ د فلاني لور د فلاني میرمن او د یاسین مور چې د یاد کال په یاده نیټه په حق ورسیده انا الله وانا الیه راجعون)

د لیک د لوستلو وروسته مې په هدیره کې دا نارې شروع کړې

مورې ! پلاره ! زه مو چاته پرېښودم؟

مورې ! پلاره ! زه مو چاته پرېښودم؟

پاڅیدم د مور او پلار د قبرونو په منځ کې کیناستم یو ځل مې د مور او بل ځل مې د پلار نامه په ژړېدلي حالت اخیسته خو د مور او پلار له قبرونو کوم غږ نه راوته

هغه مور چې زه به یې لږ خفګان ته هم نه پرېښودلم په هغه ورځ یې ماته هیڅ د ډاډ خبره ونکړه سر مې ښکته کړ یو ځل مې د مور د قبر خاوره ښکل کړه او بیا مې د پلار او په ژړېدلي حالت مې کور ته حرکت وکړ د څو قدمونه اخیستلو وروسته به ودرېدم او یو ځل به مې شاته وکتل او سلګۍ به مې وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام اذانونه کېدل چې کورته ورسېدم د پلار کوټې تـه ننوتم په هغه کوټه کې یوازې د مور او پلار

یادونه ښکارېدل خو په خپله نه ول هغه ځای چې تل به مې له مور سره پـه خبرو کولو پـه کـې بوخـت ووم پـه هغه ورځ مې په هغه ځای کې د خبرو په ځای ژړا کوله ساعت تېر شو کوټې ته مې ترور راننوته پـه لاسـو کـې یې دسترخوان او د خواړو کاسـه وه دسـترخوان یـې زمـا مخې ته ښور کړ راغله ترڅنګ مې کېناسته خبرې یـې داسې پیل کړې

ډوډۍ وخوره یاسینه زویه!

خفه کېږه مه سر له سبا به له ما سره ژونـد کـوې زه دې هم د مور پـه شـان یم شپه تېره شوه سـهار شـو د کـور سامانونـه مو راټول کـړل مامـا مـې یو مـازدا ډولـه موټر رادربس کړ د کور سامانونه یې ورپورته کړل کله چې د کـور سـامانونه خـلاص شـول نـو د مـور کـوټې تـه ننـوتم کوټې کې راته د مور او پلار خبرې رایادې شوې د ماما غږ مې غوږو ته راغی وېل یې

چـې یاسـینه راځـه چـې ځـو سـامان خـلاص شـو دروازه بندوم ، د کوټې نه په ژړا ووتم له دهلېز نـه مـې یو ځل خپلې د خوب کوټې ته سر ورښکاره کړ راؤوتم د کـور

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه مې بنده کړه کيلي مې د کور خاوند ته ورکړه له ګاونډيانو مې مخه ښه واخيسته لاړو د ترور کور ته ورسېدو که څه هم ترور مې په هغه ښوونځي کې چې زه ووم ښوونکې وه خو بيا هم له اقتصادي ستونزو سره مخ ول او ډېر غريبانه کور يې په کرايه نيولی ؤ سامان مو ښکته کړ ترور مې يوه کوټه زما لپاره فرش کړه راته يې وويل

ياسينه! دې کوټې کې نور خپل درس وايه او خوب کوه شپه راغله ډوډۍ مې وخوړه لاړم هغه کوټې ته چې ترور مې راته ويلي وو چې دلته نور درس وايه او خوب کوه خو کله چې ننوتم د درس او خوب په ځای مې په هغه ځای کې ژړا شروع کړه تر سهاره مې خوب ونه کړ د مور او پلار ياد دردولم او په ژړا سر ووم شپه تېره شوه سهار مې ترور رانه وپوښتل

خوب دې وکړ ياسينه؟ ساړه خو به دې نه وي شوي ؟

-هو خوب مې وکړ نه ساړه مې نه دي شوي

د ژمي شپه ورځې وې تيرېدې خو له غمونو ډکې ورځې وې د پلار د وفات مې جمعه او د مور د وفات مې اته ورځې تېرې شوې د ترور مېړه مې ماښام له ځان سره ښه ډېره سودا راوړه له ترور نه مې وپوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دومره سودا د څه لپاره ؟

-یاسینه سبا یو کوچنی ختم کوم ستا پلار او مور پسې

د ترور په دې کار مې ځان یوازې احساس نه کړ خوښ شوم سهار وختي د ګاونډ ښځې کور ته راغلې او له ترور سره مې په پخلنځي کې بوختې شوې لږ وروسته مې ماما هم راغی راغږ یې کړ

یاسینه! د کوټې ور خلاص کړه او ښځو ته ووایه چې انګړ ته راونوځي قاري صاحبان راغلل

لاړم د کوټې ور مې خلاص کړ ترور ته مې غږ ور وکړ خو له غږ وروسته مې ځنګ ته د ترور په ځای یوه جینۍ راغله چې ډېره ښکلې وه د تاثیر لاندې راغلم په لړزیدلي حالت مې ورته ووېل

د باندې راونوځۍ قاري صاحبان راغلل لاړم د باندې قاري صاحبانو ته مې ښه راغلاست ووایه ننوتل کوټې ته سیپارې یې په هر نفر وویشلې ما هم یوه سیپاره راواخیسته تلاوت مې شروع کړ سیپاره مې نیمایي ته

لا نه وه رسولې د کوټې ور وټکېده ماما مې غږ کړ

ورشه یاسینه!

له کوټې ووتم چې ومې کتل ترور مې وه راته یې ووېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه ډوډۍ خو تېاره ده څه وکړو راوړو یې؟

-نه لا تراوسه د ځینو سیپارې نیمایي پاتې دي

-ښه چې کله مو ډوډۍ وړله ته دلته ودرېږه تر دې ځایه یې فاطمه راوړي سمه ده؟

-سمه ده تروري

ترور مې لاړه خو زه څو شېبې هلته ودرېدم په فکر کې ډوب شوم دا فاطمه څوک ده ؟

دا نوم مې نوی واورېد زموږ په خپلوانو کې د فاطمې په نامه څوک نه وه لاړم کوټې ته ننوتم سیپاره مې راواخیسته تلاوت مې شروع کړ څو شیبې وروسته ملا صاحب غږ وکړ یاسینه څومره پاتې ده ؟

-درې رکوع مولوي صاحب

-ښه دلته یې راوړه چې زه یې ولولم ته لاړ شه لږه مالګه او بوره د دم کولو لپاره راوړه

ددې خبرې وروسته مې ماما ته ور وکتل غوصه ښکارېده پوی شوم چې ماته غوصه دی چې ولې مې لاتراوسه مالګه او بوره د دم لپاره نه دي راوړي ووتم ترور ته مې ورغږ کړ

ترور مې راغله ویې پوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیپارۍ خلاصي شوې؟ ډوډۍ راوړو؟

-نه مالګه راکړه د دم کولو لپاره

-وای ربښتیا هغه خو زما له یاده وتلې وه

لاړه د مالګې ،بورې او له چاکلیټو ډک قاب یې راوړ را یې کړ او ورته ومې ویل ترورې ډوډۍ هم نوره چمتو کړئ او زه به دلته ولاړ یم تر دې ځایه یې راوړئ

- ښه سمه ده

لاړم کوټې ته ننوتم قاب مې د ملا صاحب مخې ته کېښود څو شیبې وروسته یې ختمانه شروع کړه له ختماني وروسته مې قاب په ټولو وګرځاوه ماما مې راغږ کړ

ورشه یاسینه د سترخوان شیان راوړه زه دلته یم لاړم غږ مې وکړ ترورې ډوډۍ را اخلئ

له غږ وروسته مې بیا ترځنګ همغه مخکینۍ جینۍ راغله او دسترخوان یې راته راکړ ما مې هم ماما ته ورکړ او په کوټه کې یې ښور کړ وروسته مې د هغې له لاسو نه نور قابونه راواخیستل خو په وروستي ځل مې چې کله ترې پطنوس اخیسته پطنوس مې له لاسه ولوېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

او خواږه په ځمکه تیت او پرک شول هغې هم راته د ملنډې په شکل ووېل

کوچنی خو نه یې غټ سړی یې!!!!!!

هغه لاړه او نور قابونه یې له خوړو ډک کړل نور توکي خلاص شول زه هم لاړم د ماما ترڅنګ مې کېناستم خوراک مې شروع کړ په کوټه کې ناستو کسانو په خپلو منځو کې خبرې اترې کولې او زه له دې خبرې سره

سر وم

کوچنی خو نه یې غټ سړی یې....

ټولو ډوډۍ وخوړه دعا مو وکړه ماما مې قاري صاحبان تر دروازې بدرګه کړل او راننوت زما ترڅنګ کېناست ټوکې یې راسره شروع کړې

یاسینه ډېر شرم دی د جینۍ مخکې درنه پطنوس ولوېد

اوس به په تا فاطمې بنې کیسې شروع کړې وي

ماما مې د فکر بدلولو لپاره داسې کیسې کولې خو زه په خپلې خیالي نړۍ کې ډوب ووم

ټوله ورځ مې د فاطمې له نامې سره تېره کړه شپه مې هم په همدې ډول وه خوب کې هم له هغې سره په چکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللی ووم خو کله چې له خوبه راپاڅېدم چار چاپېره مې تش دېوالونه تر سترګو کېدل

د سهار چای مې څکلو چې موبایل ته مې زنګ راغی ومې کاته فرهاد وو او رانه یې وغوښتل چې د باندې ورشم چای مې وڅکه لاړم د کوڅې سر کې فرهاد ولاړ وو ورغلم روغبړ مو سره وکړ فرهاد راته ووېل

څه چې ځو

ترې ومې پوښتل چېرته ځو؟

-ځو د بازار لور ته

روان شوو په لاره کې فرهاد راپاده کړه

یاسینه دې نړدې ورځو کې ښوونځی هم پیلیږي د ښوونځي لپاره دې جامې اخیستې ؟

- نه لاتراوسه مې نه دي اخیستې خو اخلم یې

-ښه یاسینه! ما هم نه دي اخیستې دواړه به یې واخلو

په خبرو خبرو بازار ته ورسېدو فرهاد یو دوکان ته ننوته چې له قسما قسمه پطلونونو او یخنقاقونو ډک وو زه هم ورننوتم یو پطلون ته یې لاس ونیو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويې پوښتل

ياسينه هغه ښه نه دی؟

- نه پوهيږم خپل زوق ته دې ګوره

- څه پو ځان ته خو يې نـه اخلم دوه دانـې اخلم يو ستا لپاره يو د ځان لپاره

- نه زه يې بله ورځ اخلم

فرهاد رنګارنګ پطلونونه راواخيستل ماتـه يـې يـو راکړ ويې ويل

ياسينه دا ماته ښه ښکاري

- هو

هغـه پـه دوکاندارغږ وکړ کاکـا دې رنـګ کـې دوه دانـې راواخله

سودا مو واخيسته له دوکان نه راؤوتلو په بازار کې مو د ښوونځي نور توکي هم واخيستل فرهاد وويل

راځه ياسينه څه وخورو زه خو وږی شوم

يو هوټل ته ننوتو خوراک مو وکړ فرهاد هم داسي پيسـې مصرفولې لکه په هوټل کې چې په نښاګر څوک روپـۍ شيندي خو زما يـې دا عادت خوښ نـه وو د بـازار نـه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور په لور روان شوو تقریباً دوه بجې کور ته ورسیدم ننوتم د ترور کوټې ته چې ومې کتل د ترور ترڅنګ مې یوه جینۍ ناسته ده چې په لاس کې یې قلم او مخې ته یې کتابچه پرته ده بېرته ووتم ترور مې راپسې غږ وکړ یاسینه! خپلې کوټې ته لاړ شه زه هم درځم ترور مې راغله زما په لاس کې یې خالته ولیده پوښتنه یې وکړه

دا خالته کې څه دي؟

- د ښوونځي جامې دي ملګري مې راته واخیستې

- ښه الله دې خوشحاله کړي ته صبر زه درته ډوډۍ راوړم

- نه ترور ډوډۍ مو په بازار کې وخوړه

-ښه ته دې لمونځ وکړه او ویده شه زه فاطمې ته لږ درس ښایم

-سمه ده

د ترور د تلو وروسته مې بیا په فکر کې د فاطمې نامې ځای ونیو پاڅېدم لمونځ مې وکړ د لمانځه وروسته مې د ترور او د فاطمې خبرې تر غوږ شوې د ورسۍ خواته لاړم پرده مې لږ کش کړه او پټ ، پټ مې د انګړ لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کتل څو شېبې وروسته مې فاطمه د سترګو بنکار شوه د فاطمې په ليدو مې په زړه کې د مينې څړيکه وشوه

فکر کې مې دې خبرې ځای ونيو

ياسينه لکه چې دې جينۍ دې زړه پټ کړ

له څو شيبو وروسته مې ووېل

نه ياسينه پام دومره ژر به په چا زړه نه بايلي

ورځ تېره شو د لمر سترګه هم دنګو غرونو پټه کړه په اسمان کې د ستورو ځلا راښکاره شوه

له ډوډۍ خوړلو وروسته خپلې د خوب کوټې ته لاړم د خوب په ځای کې څملاستم او د فاطمې له يادونو سره په خبرو بوخت شوم د سبا ليدلو لپاره راباندې شپه دومره اوږده شوه چې فکر مې کاوه ما وېل کې نن د يلدا شپه ده

په ځای کې ښي او چپ اړخ ته اوښتم خو خوب نه راتله وروسته له ډيرو سوچونو په ځان نه ووم پوی ويده شوی وم له خوبه چې کله راپاڅېدم نو خوښ ښکارېدم هغه ځکه چې نور د فاطمې ليدلو ته پوازې څو ساعته وخت پاتې وو سهار چای مې وڅکه د باندې وتلو هوډ مې وکړ له وتلو نه مخکې مې ترور راباندې غږ وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه راشه او دا قابونه د فاطمې دوئ کره وېسه د ختم په ورځ مې راوړي وو

ورغلم قابونه مې راواخیستل د باندې روان شوم ډار او خوښي مې دواړه په زړه کې ول خوښ په دې ووم چې کېدی شي د هغې دیدن وکړم ډارېدم ځکه چې کومه غلتي رانه ونشي د هغې بلې ورځې په شان

د فاطمې دوئ کور ته ورسېدم دروازه مې وټکوله

په لومړي ځل څوک راونه وتل بیا مې دروازه وټکوله د څو شیبو وروسته غږ وشو څوک یئ؟

غږ دومره خوږ راباندې ولږېد چې خوږوالي یې رانه د زه یم کلمه هیره کړه

غږ مې وکړ زه یم یاسین

دروازه خلاصه شوه چې ومې کتل فاطمه وه د خبرو کولو پرته مې قابونه ورته وسپارل او روان شوم په لاره کې مې دا خبره ذهن ته راغله چې هغې ولې دروازه خلاصه کړه په داسې حال کې چا ما نوم هم ورته واخیست چې یاسین یم

فکر مې کولو چې کېدی شي په دې کې هم څه خبره وي خو زه خبر وروسته به معلومه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرمې ډوډۍ وروسته جومات تـه لاړم کلـه چې بېرتـه راوګرځېدم ګورم چې فاطمه په کوځه کې رارو‌انه ده لږ وروسته زه د ترور کور ته نږدې شوم هغه هم تر ما لږ لرې وه د کور دروازه مـې وټکولـه تـرور مـې غږ وکړ څوک يئ؟

-یاسین یم

-صبر درغلم

شاته مې وکتل فاطمه هم ولاړه وه او ددې پـه انتظـار وه چې زه نه ننوځم ترور مې دروازه خلاصه کړه کـور تـه ننوتم څو شېبې وروسته فاطمه هم راننوته تـرور مـې پـه لوړ غږ وويل ښکه داسې د مئينانو غوندې دواړه یو ځای راغلئ

وشرمېدم ژر خپلې کوټې ته ننوتم ساعت تېر شو د تېرې ورځې په شان مې بېا د ورسۍ له یو کونج نه پرده کش کړه او پټ ، پټ مې د فاطمې لور ته کتل پـه دې وخت کې مې یو ځل د ترور سترګې راباندې ولږېدې موسکۍ شوه ژر مې پرده کش کړه او پـه توشـکه کېناستم ووتم مازدیګر مې د باندې تېر کړ د ماښام چې کلـه کـور تـه راغلم نو د ترور نه مې په بېلا بېلو بهانو ځان خلاصوه د ماسختن ډوډۍ مو خوړله یودم مې ترور خبره وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړیه ! خبر یې ؟

-نه د څه شي نه؟

-یاسین مئین شوی

-ښه ځکه دا څو ورځې داسې غلی ، غلی ګرځي

خبره مې ورپرې کړه نه داسې کومه خبره نه ده په مور او پلار پسې خفه یم ځکه غلی یم

لاړم د خوب کوټې ته او د ترور د خبرو دلاسه راته بیا خوب نه راتله

څو ورځې تېرې شوې خو فاطمه مې ونه لیده غوښتل مې چې د ترور شک مې ورک کړم د غرمې ډوډۍ وروسته به د باندې وتم باندې ولاړ ووم فرهاد مې تر سترګو شو غږ مې پرې وکړ

راغی روغبړ وروسته یې راته وویل مشره سبا د نوي کال ورځ ده چېرته چکر ته نه ځو؟

- نه فرهاده د نوروز ورځ لمانځل حرام دي

- هاها ملا صاحب پوهېږم ټوکه مې وکړه

یو ساعت مې له فرهاد سره تېر کړ خدای پاماني مې ترې واخیسته کور ته لاړم کور ته په ننوتو مې ترور

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغـــ ړ کـــ ړ
مئینـــــــــــــه چېرتـــــــــــــه تللـــــــــــــــی وې؟
د مئین کلمې په اورېدو خواشینی شوم له لږ ځنډ وروسته
مـــــــــــــې ځـــــــــــــــواب ورکـــــــــــــــــــړ
تـــــــــرورې لـــــــــــه ټولګیـــــــــوال ســـــــــره ووم
- ښــه دا څــو ورځــې دې د یــو چــا دیــدن هیــر کــړی
هاهاهـــا...
ترور سره مې بله خبره ونه کړه لاړم کوټې ته ننوتم او
پـه دې خواشـنی ووم چـې تـرور مـې ولـې رابانـدې خبـره
شـــــــوه هغـــــــه بـــــــه اوس تـــــــول خبـــــــر کـــــــړي
ماښام مې هم په هغه کوټه کې تېر کړ ماسختن مې ترور
راغلـــه
لــه راتلــو ســره ســم یــې پــه خندېــدلي لهجــه ووېــل
مئینــه ځانتــه ، ځانتــه مــه کېنــه ســوچونه بــه دربانــدې بــده
اغېـــــــــــــــــــــــــــــــــــزه وکـــــــــــــــــــــــــــــــــــــړي
خبـره مـې ورپـرې کـړه پـه حالـت کـې مـې لـږ بـدلون
راووســــــــــــــــــت ومـــــــــــــــــــې وېـــــــــــــــــــل
ترورې دا تاسې څنګه خبرې کوئ؟ ټوکې خو داسې نه
وي
- هاهاهـــــــا ټوکـــــــه نـــــــه کـــــــوم راځـــــــه ډوډۍ تېـــــاره ده
- تــرورې مــوږ بــم خــواړه مــې زړه تــه نــه کېــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاها یاسینه ستا د حالت د بدلون لپاره مې داسې خبرې کـــولې
ددې خبرې په اورېدو خوښ شوم او لاړم بلې خونې تـه او تـرور مـې ډوډۍ راوړه لـه لمـونځ کولـو وروسـته د خوب ځـای کـې څملاستم خو د فاطمې نـه لیدلو مـې لـه سترګو څخه لړ، لړ د خوب څپې لرې کولې او په دې لټه کـــــــې ووم چـــــې کلــــــه بــــــه یــــــې ویــــــنم په ځان نه ووم ویده شوی ووم خو د لیدلو ارمان مـې پـه خـــــــــــوب کـــــــــــې پـــــــــوره شــــــــــو
د روانـــــې ویـــــالې ترڅنـــــګ دواړه ناســـــت یـــــو بـو ځـل هغـه پـه لپـه کـې اوبـه راواخلـې او پـر مـا یـې راوشـــــــــــــــــیندې او یـــــــــــــــو ځـــــــــــــــل زه یو بل ته د مینې په خبرو بوخت وو لـه څـه وخت خبرو وروسـته مـې ورتـه ووېـل تـه مـې د وجـود سـاه یـې ویـې خنـــــــــــــــــدل چوپـــــــــــــــه شـــــــــــــــوه
ویـــــــــــــــې وېـــــــــــــــل تـــــــــــــــه مـــــــــــــــې
غږ راباندې وشو او د " ته مې " کلمو وروسته مې څـه وانورېدل چې فاطمې راته څه وېل ترور مـې هغـه خوب له منځـه یووړ کوم خوب چې زما لپاره حقیقت وو لـه ځـان نـه مـې کمپلـه لـرې کـړه ولـې همداسـې پـه ځـای کـې کیناســـــتم چـــــې هغـــــې بـــــه راتـــــه څـــــه وېـــــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ته مې ، ته مې کلمه مې ښه،ښه په ذهن کې ګرځېدي
ولې نه پوهېدم چې دا جمله څنګه پوره کړم داسې يې
وېـــل؟
تــــــه مــــــې هــــــم د وجــــــود ســــــاه يــــــې؟
تــــــه مــــــې د ژونــــــــد بقــــــا يــــــې ؟
تـــــــــــــــــه مـــــــــــــــــــې ....؟
ددې جملې د پوره کولو په فکر کې ووم ترور مې راغږ.
کــړ پــاڅېږه لمــونځ قضــا کېــږي څــه ســوچونه وهــې؟
پاڅېدم اودس او لمونځ مې وکړ د لمانځه وروسته مې
هغه خوب ښه راتازه کړ غلی د ترور ترخنګ ناست ووم
ولې په خيال کې مې د فاطمې سره د وېالې ترخنګ په
خبــــــــــــــــــرو بوخـــــــــــــــــــت ووم
تـرور مـې يو ځل ښه لـه خيـالي نـړۍ څخـه راوويستم
ياســــينه تــــه هــــم پــــنځلس کلــــن شــــوې
- تــــروري زمــــا د پيدايښــــت نيټــــه مــــو ليکلــــې ؟
- نـه اوه کلـن وې چې ښوونځی دې شروع کړ او درې
ورځــــــې بعــــــد دې نهــــــم ټــــــولګی پيلېــــــږي
- هاهاهــــــا ښــــــه اټکلــــــي حســــــاب دی؟
- هـــو
ورځ تېره شوه ښه هم د فاطمې د ديدن تږی پاتې شوم د
سبا په انتظار ووم سبا هم همداسې وشول په دريمه ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــم

د نوي کال په پنځمه ورځ له ترور سره ګډ ښوونځي ته روان شوم ښوونځي ته په ننوتو مې لـه ټولګيوالـو سره روغبـــړ وکـــړ فرهـــاد وپوښـــتل دا دې تـــرور وه ؟

- هـــو

ننوتو ټولګي ته څه ناڅه ټولګيوال مو راغلي ول څه ناسوب ول ساعتونو خالي وو نو فرهاد هم دا ساعتونو په دې موضـــــــــــــــوع ډک کـــــــــــــــــړل

مشره چې په کورسونو کې مو ځانونه دا خل وی ښه به وه چې دا رياضـي او کيميا او داسې نـور مضـامين لـه اوسنه د کـانکور ازمـوينې لپـاره زده کـړو ښـه بـه وي

- فرهاده زه خو مې له ترور سره رياضي شروع کوم هســــې هـــم هغـــه د رياضـــي ښـــوونکې ده

- څـــــــووم ټـــــولګي تــــــه درس ورکـــــوي

- يوولســــــــــم او دولســــــــــم ټــــــولګي تــــــه

- ښـــه

لـــه دې خبـــرو وروســـته يـــې بېـــا راېـــاده کـــړه مشـــره لـــه کـــوم پـــوهنځي ســـره مينـــه لـــري؟

- لا تراوســـــه مـــــې پريکـــــړه نـــــه ده کـــــړې

- نـــه لـــه اوس نـــه هـــدف وټاکـــه بريـــالی کيـــږې

- نـــه کيـــدی شـــي کـــانکور ازموينـــه ورنـــه کـــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاهـــا نـــو ښېـــا ښـــوونځی تـــه ځلـــه راځـــې؟ ددې پوښتنې ځواب مې ورنه کړ تري ومې پوښتل فرهاده ته څه غواړې په راتلوونکي کې شې؟
- یاسینه زه غواړم ډاکټر شم او له طب سره ډېره مینه لـــــــــــــرم
- هاهاها افرین ته ډاکټر شه زما به هم درملنه کوې
- هاها خدای دې تا نه ناروغه کوې مشره عجیبه خبرې کـــــــــــــوې

په شپږو ساعتونو کې مو یوازې دوه ساعته ډک ول او درس مـــــــــــــو ولوســـــــــــت رخصت شو او له ترور سره مې د کور په لور روان شوم کورته په رسېدو مې د ښوونځي جامې وویستې او ډوډۍ مې وخوړه څه ځنډ وروسته د کور دروازه وټکېده ترور مې راغږ کړ

ورشــــــه یاســــــینه! وګــــــوره څــــــوک دي لاړم دروازه مې له غږ کولو پرته خلاصه کړه او د دروازې په خلاصیدو مې هغه ارمان چې له څو ورځو ورته انتظار ووم پوره شو فاطمه وه زه له شرمه د باندې ووتم هغه کور ته ننوته زه هم بېرته کور ته دننه نه شوم فیسبوک مې خلاص کړ په فیسبوک کې مې یو غزل تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـــترګو شـــــو چـــــې مطلـــــع يـــــې داســـــې وه

«ســتا پــه ليــدو رابانــدې بــل شــان خوشــحالي راغللــه»
«حــس تــه مــې ســتا وجــود نــه ښــکلې خوشــبويي راغللــه»

غــزل مــې کــاپي کــړ او پــه موبايــل کــې مــې لــه ځــان ســره وساته ماسختن له ډوډۍ وروسته لاړم خپلې کوټې تـه او موبايل کې مې هغه غزل راوسته او په لوړ غږ مې د ياد غـــــــزل پـــــــه تـــــــرنم پيـــــــل وکـــــــړ

ســتا پــه ليــدو رابانــدې بــل شــان خوشــحالي راغللــه
حــس تــه مــې ســتا وجــود نــه ښــکلې خوشــبويي راغللــه
ســـــتا پـــــه ليـــــدو ، ســـــتا پـــــه ليـــــدو......

په ترنم بوخت ووم يودم د کوټې ور خلاص شو د ور په خلاصــېدو مــې تــرنم بــس کــړ ومــې کتــل تــرور مــې وه ويـــــــــې خنـــــــــدل او ويـــــــــې ويـــــــــل ياسينه ولې دې ترنم بس کړ شروع کړه خوند يې راکړ هلـــــــــــــــــــه ژر کـــــــــــــــــــوه ځـــــــــــــــــواب مـــــــــــــــــې ورکـــــــــــــــــړ تـــروري پـــه موبايـــل کـــې مـــې راډيـــو چالانـــه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاهاها دروغجنه ترور دې په دې خبرو نشې غولولی هیڅ ځواب راسره نه وه سر مې ښکته نیولی ؤ او د ګوتو تقونه مې ویستل

په موبایل کې مې زنګ چالان کړ په دروغو مې غوږ ته کړ خبرې مې شروع کړې

سلام فرهاده ښه یې ؟

ښه د پښتو کتاب دې ښایې ؟ هو هغه له ماسره پاتې شوی ښه در ووتم

موبایل مې جیب ته کړ ترور مې راته ووېل چېرته ځې په دې شپې کې ؟

- ترورې د باندې مې ټولګیوال ولاړ دی او پښتو کتاب یې له ماسره پاتې

- خو سبا به یې ورکړې

- وېل یې چې نن شپې ته درس وایم

- ښه ژر راشې

له بکسې نه مې کتاب راوویست ترور مې راغږ کړ

ته راوړه دا کتاب

کتاب مې ورکړ او ویې وېل دا خو د علوم دیني کتاب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

- وای ترورې په عجله مې راواخیست ومې نه کوت

ژر مې د پښتو کتاب راوویست د باندې ووتم د دوکانونو خواته لاړم دوکانونه بند ول تقریباً نیم ساعت مې د باندې تېر کړ موبایل ته مې زنګ راغی ترور مې وه راته ویې ویل څه شوې ژر راځه
- دا ده دروازې سره یم تروري
په کوټه کې مې څوک ونه موندل په فکر کې شوم که کتاب ځان سره وېسم ترور مې شکي کیږي کتاب مې د تیږو په منځ کې پټ کړ او کور ته ننوتم کور ته د ننوتو سره سم د خوب کوټې ته لاړم
په توشکه پرېوتم ګوشکۍ مې په غوږو کې کېښوې او د کرن خان هغه سندره چې وایي

زه یې پیدا کړم ارماني
ته یې ارمان پیدا کړې ....

چالانه کړه سندره مې څو،څو ځله واورېده په ځان نه ووم پوی ویده شوی ووم سهار چې راپاځېدم له لمونځ کولو وروسته مې له بکسې نه سپینه پاڼه راواخیسته په

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــــانې کـــــــــې مــــــــــې ولیکـــــــــل

" ته مې د وجود ساه يې بې له تا مې ژوند داسې دی لکه زه چې د خوښـۍ پـه نـوم څـه نـه پېژنم تـا سره مينـه لـرم مينـــې"

پاڼه مې په جېب کې کېښوده او ددې په تمـه ووم چـې ژر غرمه شي او ياد ليک مې ميني ته ورسوم ساعت تـه مـې وکتل د ښوونځي وخت تـه نيم ساعت پـاتې وو پاڅېدم د ښوونځي جامې مې په تن کړې هنداري تـه ودرېدم ددې پر ځای چې خپل ويښتان اصـلاح کړم لـه ځـان سره پـه شـــعر وپـلـــو بوخـــت شـــوم او دا بېتونـــه مـــې ويـــل

نــــــن درتـــــــه د زړه خبـــــــره کړمــــــــه زه صــــبر تـــــه مغـــــروره راتـــــه څـــــه وايـــــې ؟

تــــا کــــه مــــې د ليــــک ځــــواب راوانســـــتو بيــــا بــــه راپســــې دعــــا پــــه خولــــه وايــــې

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد بېتونه مې په خوله جاري وول یودم کوتې ته مې تـــرور رانـنـوتـــه او پـــه غـوصـــه یـــې وویـــل څو بجې دي ها؟

څـو ځـلـه مـې غـږ وکـړ هـیـڅ پـه خـبـره نـه پـوهېږې
- تـــروري پـــام مـــې نـــه دی شـــوی
- هاهاهـــا خفـــه نشـــې راځـــه مئینـــان همداســـې وي
- تـروري دا تاسـې وایـئ هیڅ مو پـه مطلب نـه پـوهېږم
- یاسـینه زه چـې ځـو څـه مـوده وروسـته بـه پـوی شــې

د کـور نـه د ښـوونـځي لـور تـه روان شـوو تـرور مـې څـو ځلي خبرې راسره پېل کړې خو زه لکه ګونګ هلک ورسره روان ووم خبرې مې نه ورسره کولې لـه لږ ځـنـډ وروســــــــــته یـــــــــې وویـــــــــل یاسـینه! تـرور دې دا خبـرې سـتا د فکـر د بـدلولو لپـاره کـــوي
حېـران شـوم چـې تـرور مـې څـه غـواړي ؟ ولـې بېـا ، بېـا راته د مئین کلمه کاروي؟ آیا د هغـې شـک نـه دی ورک شـــوی؟
د لاري پـه اوږدوالـي پـوی نشـوم او دي پوښـتنو تـه مـې ځوابونـــــــــــه پیـــــــــــدا کـــــــــــول
ومې کتل ښوونـځی راورسېد ترور مې د ښوونـځي اداري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ننوته او زه مې له ټولګیوالو سره په فاپل کې ودرېدم له څو دقیقو وروسته د ښوونځي يو مشر ښوونکي غږ وکړ يو څوک راشئ د قرآنکريم تلاوت وکړئ يو هلک لاړ د قرآنکريم مبارک آيتونه يې تلاوت کړل وروسته يوه ډله د ملي سرود لپاره لاړه د سرود له ختمېدو وروسته ښوونکي غږ وکړ څوک غواړي چې شعر ووايـــــــــــــــــــــــــــــــــــــي؟

په لومړي ځل مې ګوته پورته نه کړه په دويم ځل مې ګوته پورته کړه او د فاپل مخې ته مې ددې بېتونو په ويلـــــــــــو پيـــــــــــل وکـــــــــــړ

نـــــن درتـــــــه د زړه خبـــــــره کړمـــــــه زه
صـــــبر تـــــه مغـــــروره راتـــــه څـــــه وايـــــې ؟

تـــــا کـــــه مـــــې د ليـــــک ځـــــواب راوانســـــتو
بيـــــا بـــــه راپســـــې دعـــــا پـــــه خولـــــه وايـــــې
....
....

د شعر له لوستلو وروسته څه نا څه زده کوونکو چک

(c) ketabton.com: The Digital Library

،چکې وکړې خو په ښوونکو کې چا تشویق نه کړم پوی شوم چې شعر مې د هېواد ،دین...... په اړه نه وو ځکه یې تشویق نه کړم

په وار د هر صنف زده کوونکو خپلو صنفونو ته حرکت وکړ او ننوتل ماته مې ترور راغبږ کړ یاسینه دلته راشه ورغلم ترور مې غوصه ښکارېده پوهېدم چې د څه په اړه یې غوښتې یم راته یې وویل یاسینه دا ځای دداسې شعر ویلو نه دی دا شعرونه بیا په کور کې د هغې بلې شپې په شان ترنم کوه پوی شوې ناهیلۍ روان شوم خپل صنف ته ، صنف ته په ننوتو فرهاده راغبږ کړ

وه زما مئینه یاره افرین په دې شعر چې تا د فابل مخې ته ولوست د فرهاد ملنډو مې تندی نور هم تروش کړ او په څوکۍ کې داسې کیناستم لکه ددوئ ټولو سره چې مې لومړی ورځ وي لېږ وروسته مو ټولګي ته نګرانه راننوته د حاضرۍ د اخیستلو وروسته یې راغبږ کړ یاسینه د فابل مخې ته دداسې شعرونو ویل ښه نه دي کوښښ کوه چې د هېواد،مور،...... په اړه شعر ووایې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســمه ده
د ښــوونکي نصــيحت تقريبــاً ډېــر دوام وکــړ زړه مــې غوښتل چې بې لـه اجازې لـه صنف نـه ووځم د باندې خـــــو فكـــــر تـــــه مـــــې دا خبـــــره راغلـــــه ياسـينه وزغمـه پـه مينـه كـې ذلـت او دا هـر څـه شـته ....
دې خبرې مې لړه غوصه را سړه کړه پنځـه ساعته تېر شول پواځې شپږم ساعت مو پاتې وو شپږم ساعت مو د علـوم دينـې مضـمون درلـوده ښـوونكى رانـنوت لـه سلام وروسته يې ووېل زده كوونكو هغه زده كوونكى ستاسو ټولګيوال دى چې د فابل مخې تـه يې شعر ولوست؟؟؟
نږدې ټولګيوالو ته مې سر وخوځاوه چې ورته ونه وايئ خـو يـودم د صـنف لـه اخـرې څـوكۍ نـه غږ راغـى هـــــو ښـــــــــوونكېه! هغـــــــه ياســـــــين وو
- ياســــــــــين كـــــــــوم يـــــــــو دى؟
پورتــــه شــــوم او ومــــې وېــــل ښـــــوونكېه زه يــــم ښـــــوونكي هــــــم داســــــې ځــــــواب راكــــــړ
څه په وباړ وايې چې زه يم شعر به هغسې وي كوم چې تـا ولوسـته؟ لـږ شـرم پـه كـار دى غـټ سـړى يـې ....
زما هم په فكر كې د قرآنكريم دا آيات ګرځېده راګرځېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

"اِنّ اللهَ مـــــــــــــع الصّـــــــــــــبرِين "

هیڅ مې نه ویل غلی ووم او خپله غوصه مې په یاد آیت سړوله څه ځنډ وروسته د رخصتۍ زنګ ووهل شو خوشحاله شوم له ترور سره مې کورته روان شوم په لاره کې ترور هم راته په نصیحت بوخته وه له لږ مزل وروسته کور ته ورسېدو د ښوونځي جامې مې وویستې ډوډۍ مې وخوړه لمونځ مې وکړ له لمانځه وروسته مې داســــــــــــي دعـــــــــــا وکـــــــــــړه

"خدایه هغه داسې راباندې مئینه کړې لکه زه چې پرې مئین یم او یاالله نن راته د زمري زړه راکړه چې یاد لیـــک ...."

پورته شوم او لیک مې له جېب نه راوویسته څو ،څو ځلې مې ولوسته

لیک مې لوسته په دې وخت کې د کور دروازه خلاصه شوه له ورسۍ مې د پردې لږه ښنده کش کړه چې ومې کتل فاطمه وه په لیدلو مې لیک له لاسه ولوېد او زړه مې درزا شروع کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېناستم لړ،لړ مې ځان سم کړ تشناب تـه ننوتم مخ او لاس مې ووینځل په تشناب کې مې لږ ځنډ وکړ کله چې راووتم ګورم چې ترور مـې پـه کوټـه کـې ولاړه ده او پـه لاسو کـې یـې سپینه پاټـه نیولې ده هنداري تـه مې وکتل رنـــــــګ مـــــــې تـــــــک زېـــــــړ اوښـــــــتی وو ووتم له کوټې نه تـرور مـې راپسې راغږ کړ یاسینه مـه خفه کېږه ترور به دې دا ارمـان پوره کړي پـه کـور کـې تم نشوم ووتـم د باندې مـازدیګر مـې د بانـدې تېـر کـړ د لمر سترګه ورو ،ورو د غرونـو ښـکار کېدلـه زه هم پـه دې فکر کـې ووم چې ماسـختن تـه بـه مـې تـرور تـه څـه ځواب وایم؟

توره تپاره شوه د خلکو ګڼه ګونـه هم کمـه شوه د سپېږ غپاء مې تر غوږو شوه ما هم ښه وبلله چې کـور تـه لاړ شم کور ته زړه نا زړه ننوتم خپلې د خوب کوټې ته لاړم په توشکه پرېوتم وروسته مې ترور راغله

له مخ نه یې رانه روجایي پورته کړه او ویې وېل څنګه ویـــــده یـــــې یاســـــینه؟ پـــــاڅېږه ډوډۍ وخـــــوره
- ترورې لږه تبه مې ده او خواږه مـې زړه تـه نـه کېږي
- تـــــــــه صـــــــــبر زه درمـــــــــل راوړم
ترور مې لاړه درمل یې راوړل درمل ددې پـه ځـای چـې خوله ته واچوم جېب ته مې واچول تـرور مـې راغږ کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبـه پسـي وخښنـه اوبـه مـي وخښنلـي او يـاد تمثيـل مـي پـه
برېالی توګه ترسره کړ ترور مي لاړه له پخلنځي نـه يـي
ميوه راوړه او زما مخي ته يي کېښودله ويي وېل

ياسينه دا وخوره او ويده شه زه دي د شپي احوال اخلم
ســـــــــــــــــــــــــــــــــــــــمه ده ؟

- نه تروري د درملو خوړلو وروسته مي لړ،لړ تبه ختمه
شـــــــــــــــــــــــــــــــــــــــوه

ترور مي لاړه او مـا ټولـه شـپه پـه ويښـه تېره کړه سـهار
مـي سترګي داسـي ښـکارېدي لکـه چرس چي مـي وهلـي
وي

څو،څو ځلي مـي پـه ليـک کـي د فـاطمي لپاره څـه وليکل
خو د ليـک د ورکولـو چل نـه راتلـه ځـان مـي زړور بللو
خو د هغي په مخکي دومره بـي زړه ووم چي د هغـي پـه
ليدو به رانه لاره ورکه شوه او ليـک بـه مي بېرتـه له ځـان
سره کورته راوړ

کـال ووت خـو ليـک مـي هغـي تـه ونشـو رسـولی د ژمـي
شـپي او ورځــي هـم رابانـدي د کــال پـه شـان تېرېـدلي د
فاطمي دوئ کډه هم د يخنۍ لـه املـه ننګرهار تـه تللـي وه
ټولګی هم رخصت وو لـه مـا سره تـش د هغـي يادونـه وو
ل چي هر چېرتـه بـه يي زه بدرګه کولم څو ورځـي تېرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې توره تياره وه برښنا هم نه وه د کوټې د روښنايي لپاره مو ډيوه روښانه وه سترګې مې په ډيوې لږېدلې نيـــــــــــولې
او بيا ، بيا به مې د مسلميار دغه بيت له ځان سره لوسته

«زه د ډيـــــوې لــه غمــه ژاړم دا زمــا لــه غمــه»
«هغــه پــه اور بانــدې ســوځيږي زه دا ســتا لــه غمــه»

مـا لـه ځـان سـره دا بيـت لوسـته او تـرور مـې راغږ کړ افـرين ياسـينه کوشـش وکـړه همداسـې پـه اذکـارو دې ژبـه روږدې کـــــــــــــــــــــړې
د ترور ددې خبرې اورېدو وروسته خندا راغله خو ځان مې کنټرول کړ او هغه رابانـدې پوی نشوه زنـګ راغـی چې ومې کوت فرهاد وو
وېل مې که زما د حال د پوښتنې لپاره يې زنـګ کړی خـو داسـې نـه وه وېـل يـې چـې سـبا اطلاعنـامې ورکـوي ښـوونځي تـه وختـې راشـه ډوډی مـې وخـوړه لمـونځ نـه وروسته د خوب ځای کې پرېوتم غوښتل مـې چـې وختـې ويده شم چـې سـهار وختـې پـاځيږم خـوب نـه راتلـه او د فاطمې خيالاتو کې ډوب ووم څه ځنډ وروسته په ځان نه ووم پوی شوی او ويده شوی وم سهار مې له فرهاد سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړيکه ونيوله هغه راغی روغبړ مو سره وکړ ويې پوښتل

مشره ترور دې نن ښوونځي ته نه ځې ؟

- نه هغې پارچې پرون وېشلې دي په زده کوونکو

- ښه سمه ده

ښوونځي ته ورسېدو اطلاعنامې مو راواخيستې د شپږم مقام نه دولسم مقام ته لويدلی ووم خو خواشيني نه ووم ځکه چې ما ياد کال ټول د فاطمې په خېالاتو کې تېر کړ کله چې کور ته ننوتم نو ترور مې راڅخه اطلاعنامه وغوښته ومې نه غوښتل چې له پاېلې مې ترور خبره شي ځواب مې ورکړ

تروري ښوونکي ته کار پيدا شو او ښوونځي ته رانغی

- هاها ياسينه خوشحاله شوم دروغو کې هم ښه مهارت لري

په خبرو کې يې راګېر کړم بلاخره مې له جېب څخه د پاېلې پاڼه راوويستله ترور ته مې ونيوه ترور مې راته وويل مئينه زه دې له پاېلې خبره يم د فاطمې له برکته د شپږم مقام نه دولسم مقام ته ولوېدې بدبخته هغې هم په تا زړه بايللی نو ته ولې د هغې په اړه دومره فکر کوې ؟

- تروري څوک ښايئ؟

- ستا معشوقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نــــه تـــــروري داســـــې کومـــــه خبــــره نـــــه ده

د ژمـي شـپې ورځـې ،د ښـوونځي پـاېلي او د فـاطمې نـه لیـدلو مـې حالـت ډېـر خـراب کـړی وو ورځ بـه مـې پـه خوبونو او شپه به مې د نامتو شاعر تسنیم په کلیاتو تېره کړه موسم او هوا لږ ،لږ بدلون وکړ د تسنیم کلیات هم ځـو پـاڼې پـاتې وو پـه رسنیو کـې د نـوي کـال اوازې وې دوه جمعـې تېـرې شـوې د لسم ټـولګي د پېـل ورځ مـو راورسـېده لـه تـرور سـره مـې د ښـوونځي پـه لـور روان شـوم پـه لاره کـې د تـرور نصـیحتونو زړه را تنـګ کـړ غوښتل مـې چـې د تـرور څخـه لاره بېلـه کـړم بهانـه مـې ورتـــــــــــــــــــــــــــــــه وکـــــــــــــــــــــــــــــــړه
تروري زه د ښوونځي لپاره ځیني اړین توکي اخلم تاسـې درځـــــــــــــــــــــــــــئ زه هـــــــــــــــــــــــم درځـــــــــــــــــــــــــم
- ســــــــمه ده خــــــــو ناوختـــــــــه نــــــــــه کـــــــــړې
- ښـــه
دوکـان تـه ننـوتم پـه دوکـان کـې مـې د ښـوونځي د توکـو پرځـای د موبایـل کـارت واخیسـت کـارت مـې موبایـل تـه جمــــــــع کـــــــــړ او فرهـــــــاد تـــــــه مـــــــې زنـــــــګ وکـــــــړ هغه نه مې ویوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهـــــــــــــاده چېرتــــــــــــــه يـــــــــــــې ؟
په ځواب کې يې لږ ځنډ وکړ ورروسته يې ځواب راکړ
مشره زه خو په پارک کې ناست يم ښوونځي ته لاړم
مــدير وېــل چــې نــن درس نشــته کــور تــه لاړ شــئ
- ولـــــې زمـــــا تـــــرور خـــــو لاړه ښـــــوونځي تـــــه
- مشـــره د هغـــې بـــه کـــور کـــې زړه تنـــګ شـــوی وي
- فرهـــــــــــاده تـــــــــــه ښـــــــــــه يـــــــــــې ؟
- هـــــو ښـــــه يـــــم راځـــــه پـــــارک تـــــه راشـــــه
موبايل مې جېب ته کړ د پارک لور ته روان شوم پارک
ته په ننوتو مې په فرهاد باندې نظر ولږېد ور روان شوم
چې کله ورنږدې شوم ګورم چې د فرهاد لـه خولې نـه د
سـګرټو لـوږي پورتـه کيږي او د کرن خان دغه سندره
ورتـــــــــــــــــــــــــه چالانـــــــــــــــــــــــــه ده

څـــــــو دانـــې لونـــګ راتـــه پـــه جـــام کـــې واکـــوه
ښکليه ته خپل رنګ راته په جام کې واچوه............

د سلام نه مخکې مې د فرهاد لـه لاس نـه سـګرټ ګوزار
کړ او ترخنګ يې کېناستم حالت يې ښه نه معلومېده

تــــــــــــــرې ومــــــــــــــــې پوښـــــــــــــــتل
څـــــــــــــه شـــــــــــــوي فرهــــــــــــاده ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هیڅ نه دي شوي هسې مې نن شوقي يو دانه راخيستی وو

- فرهاده نن خو به تش سګرټ ووهې که دا پرېنږدې نو بلــه ورځ بــه د چرســو ډک ســګرټ څکــې

- ښــه ســمه ده مشــره نــور يــې نــه څکــم

فرهاد مې له لاس نه راونيو او د کور لور ته روان شوو

د جمعــې مبارکــه ورځ وه دروازه وټکېــده لاړم دروازې لورته دروازه مې چې خلاصه کړه چې ومې کتل فرهاد وو په لاسو کې يې د کرکټ توب او ببټ ول لـه مـا يـې وغوښتل چې لوبې ته ورسره لاړ شم ورسره ومـې منلـه کور ته ننوتم بوټان مـې پـه پښو کړل د کرکټ مېدان تـه روان شوو فرهاد په لوبه کې زما خلاف ودرېده

لوبه پيل شوه لمړی بېټېنګ هغوئ وکړ فرهاد ښـه لوبـه وکړه په اته اورونو کې يې مونږ ته پنځه اتيا منډې هدف راکړ

زمونږ وار راورسېد پيل مو ښه وو خو کلـه چـې فرهـاد د بــال اچــونې لپــاره راغــی نــو زمــونږ د ټـيم ويکټــې يــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخيستي او څه نا څه د منډو پوره کول ستونزمن شول لوبه فرهاد دوئ وګټله دوېمه لوبه مو هم وکړه فرهاد غوښتل درېمه هم وکړي خو ما پرېښود ناوخته ؤ بابېد چې د لمانځه لپاره مو تیاری نیولی وی کور ته روان شوو کله چې کور ته ننوتم په ساعت مي سترګي ولږېدي دولس او لس دقيقي وې ترور مې راغږ کړ ياسينه دلته راشه غږ له پخلنځي څخه راغی ورغلم هغې هم د خوړو ډک قابونه راکړل او ويې وېل ياسينه دا د فاطمې دوئ کره وېسه اوس راغلل کېدی شي پخلی يې نه وي کړی د خوړو د قابونو ډک پطنوس مې راواخيست د فاطمې دوئ کور ته روان شوم په لاس کې نيولی پطنوس راته داسې ښکارېده لکه فاطمې ته چې د ګلو ګېډۍ وروړم خوښ ووم وېل مې چې کېدی شي و يې ګورم او هغه دروازې ته راووزي د هغوئ کور ته ورسېدم دروازه مې ؤټکوله څو شېبې وروسته غږ وشو څـــــوي؟

غږ مې سم ونه پېژانده چې څوک به وي ځواب مې ورکړ زه يم ياسين دروازه خلاصه شوه سترګي مې په فاطمې ولږېدي لاسونو مې لړزا شروع کړه وېرېدم چې بيا د مخکې په شان د هغې مخکې رانه پطنوس ونه لوېږي ،ژر مې پطنوس ورکړ کله چې روان شوم نوغږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې راپسې وکړ صبر قابونه بېرته درسره وېسه ژر مې دا خبره ورته وکړه

چې وروسته به پسې راشم

- نه بېا ځان مه پازابوه ژر يې راوړم تم شوم څه وخت وروسته راووته غږ يې وکړ ياسينه زموږ د کور قابونه په سامانونو کې ګډوډ شوي دي وروسته به يې وېسې او رښتيا دا پاڼه په پطنوس کې پرته وه دا واخله کيدی شي له تا نه هېره شوې وي .

د نور خبرو کولو جرءت راسره نه وو ژر مې پاڼه راواخيسته په جېب کې مې کېښوده په لاره روان ووم سوچ مي وکړ چې پطنوس کې خو ما هېڅ پاڼه ونه ليده دا پاڼه له کوم ځای نه شوه ؟

ژر مي جېب ته لاس کړ پاڼه مې راوويسته خلاصه مې کړه چې ومې کتل په پاڼه کې ليکل شوي " ياسينه ته خبر يې؟ ډېره درپسې وزورېدم خو،خو ځلې مې هڅه وکړه چې ليک درواستوم خو ومې نشوی کولی په ننګرهار کې مې ټول ژمی ستا له انځور سره په خبرو تېر کړ هغه مې له فيسبوک نه راخيستی وو ستا انځور ته مې ډېر ووېل چې زه درسره ډېره مينه لرم خو خو هغه چوپه خوله وو ځواب يې نه راکوه ته مې د ژوند د بقا سبب يې زما په اړه په کور کې د واده خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رواني دي نو ځکه مې لیک درکړ ومې غوښتل چې خبر دي کړم یاسینه که واده مې د بل چا سره وشو نو ښېا مې جنــازې تــه راشــه والســلام مینــه درســره لــرم ".
د لیک پېل راته خوښي راکړه خو د پای خبرو یې دومره وژړولم لکه یو ماشوم چې په خپلې مور پسې ژاړي یوه مباشــت مــې پــه ســوچونو او فکرونــو کــې تېــره کــړه نــه پوهېدم چې څه وکړم؟

سره غرمه وه د کوڅې په سر کې د فاطمې په انتظار ناست ووم لاس کې مې یو لیک نیولی ؤ چې په هغه لیک کې مې خپله شمېره لیکلې وه سترګې مې د فاطمې دوئ دروازې ته نیولې وې څه ځنډ وروسته هغه له کوره راووته

کوڅه کې مې شاه او مخ ته وکتل څوک مې تر سترګو نه شول زما لپاره د شمېرې ورکولو ښه زمینه وه پاڅېدم ور روان شوم کله چې هغه زما د ترور کور ته تاوه شوه نو غږ مې پسې وکړ چې ودرېږه

فاطمــــــه ودرېدلـــــــه حالـــــــت یـــــــې راتـــــــه ښــه نــه معلومېده شمېره مې ورکړه او تــرې ومــې چــې زنګ راته وکړي هغه کور ته ننوته او زه لاړم په پارک کــې مــې د ټکــر دې ســندرې تــه غــوږ کېښــود

(c) ketabton.com: The Digital Library

" هغـــــــــــه لاړه د بـــــــــل چـــــــا شـــــــــوه اې زړګېـــــــــــــه اوس کړېـــــــــــــږه..........."

ورځ تېره شوه لمر هم ځان پناه کړ توره تیاره شوه په اسمان کې هم ستورو ځانونه راښکاره کړل زه هم کور ته ننوتم د ترور ترخنګ لکه ګونګ هلک کېناستم غلی ناست ووم یودم مې ترور راغږ کړ

یاسینه ډېر وخت کیږي حالت دې راته ښه نه ښکاري ولې څه شوي؟ اوس خو دې معشوقه هم له ننګرهار نـــه......

- نـه تـروري داسـې کومـه خبـره نـه ده نـه یـم خفـه ډوډۍ مې وخوړه لاړم خپلې کوټې ته له ورسۍ نه مې پرده کش کړه او د فاطمې د زنګ په انتظار کېناستم په تمه ووم خو د هغې زنګ رانغی ساعت ته مې وکتل د شپې بوه بجه وه لږ،لږ راباندې د خوب اثرات راښکاره شول نه مې غوښتل چې ویده شم خو هغه متل دی چې وایـــي

خـــوب چـــې درشـــي بالښـــت نـــه غـــواړي......

ویده شوی ووم سهار چې کله له خوبه راپاځېدم موبایل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې راواخیستـ چې ومې کتل د یوې شمېرې نه لس زنګه راغلي دي ځان ته غوصه ووم چې ولې ویده شوی ووم

کال تېر شو له فاطمې سره مې اړیکه ټینګه نه شوه یوازې څو ځلې مې د ترور ترڅنګ ولیده خو د خبرو کولو موقع په لاس رانغله وزن مې د ډېرې اندیښنې له کبله کم شوی ؤ، د یوولسم ټولګي مو هم تقریباً یوه نیمه میاشت تېره شوې وه د فرهاد سره به د فکر د بدلون لپاره هره غرمه پارک ته تلم خو د خپلو ستونزو په اړه مې ورته څه نه وېل

غرمه وه د فرهاد د زنګ په انتظار ناست ووم خو زنګ رانغی ساعت ته مې وکتل نیم ساعت له هغه وخت څخه تېر وو په کوم وخت کې چې موږ پارک ته تللو ومې ویل کېدی شي په موبایل کې یې روپۍ یا چارج نه وي ځکه زنګ نه کوي د کور نه ووتم د پارک لور ته روان شوم پارک ته ننوتم پورته روان ووم د ښي اړخ نه مې غوږو ته د کرن خان ددې سندرې غږ راغی چې وایي

"څو داني لونګ راته په جام کې واچوه بسکلیه ته خپل رنګ راته په جام کې واچوه..."

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښي اړخ تـه مـې وکتـل چـې ګـورم فرهـاد دی او د چرسـو ډک سـګرټ يـې پـه لاسـو کـې او لـه خـولې نـه يـې لـوړي راوځي ، څنګ ته يې ورغلم سګرټ مې تري واخيست مخکې له دې چې ويې غورځوم ورتـه ومـې ويـل فرهـاده څه شوله ستا هغه وعده ؟ څه شوه ستا هغه ملګرتيا؟

تـا خـو خپلـه آينـده جوړولـه او ډاکتـر کيـدلې....... په غوصه ناک حالت يې وويل

ياسـينه سـګرټ راکـړه نـور زه پـوهيږم کـار مـې - ښـه سمه ده الله پامـان نـور دې پـه خولـه د ياسـين نامـه وانخلې.

سګرټ يې خولې ته کړ او د ملنډې په شکل يې راپسې راغـــږ کـــړ "څـــوک چـــې عمـــل نـــه لـــري هســـې کـــدو دی"

ددې جملې پـه اوريـدو مـې غوصـه نـوره هـم راوپارېدلـه هڅه مې شروع کړه چې د فرهاد نامـه لـه زړه نـه وباسـم کور تـه ورسېدم انګړ کـې لـه ترور سره مخ شوم ويـې پوښــتل ياسـينه څـه شـوي حالـت دې راتـه ښـه نـه ښـکاري؟ د ډېـري غوصـې لـه املـه مـې داسـې ځـواب ورکـړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تروري پرې مې ږده هر وخت مې پوښتې زه ښه يم دومره پوښتنو ته اړتيا نشته
- هاهاها... ياسينه زه هم نه خفه کېږم ځکه چې مئينان تل همداسې غوصه وي

د شپې مې هم خواږه زړه ته نه کېدل لاړم د خوب په ځای کې ناست ووم او د فرهاد دا خبره مې په ذهن کې ګرځېده ،راګرځېده ځوک چې ....

په همدې سوچونو کې ډوب ووم موبايل ته مې زنګ راغی له خيال نه يې راوباستلم شمېره راته ناپېژانده ښکارېده زنګ مې اوکې کړ سلام مې ډالۍ کړ د سلام د ځواب غږ نه راتله ، پودم د ژړا غږ راغی په ژړېدلي حالت يې وويل
ياسينه فاطمه بم سبا په ما پسې رېباران کور ته راځي نو ته هم سبا چېرته لاړ نشې سبا زما جنازه ده موبايل مې له لاس نه ولوېد او د غم چيغه مې له خولې نه ووته په ژړا سر شوم او اوښکو مې جامې داسې لمدې کړې لکه باران چې د پرې په سر هوارې جامې لمدې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو شېبې وروسته د کوټې ور خلاص شو ومې کتل ترور مې وه رامنده یې کړه زما په سر یې لاس راکیښود او ویې پوښتل څه شوي یاسینه؟
زه په ژړا سر ووم ترور ته مې ځواب ور نه کړ بیا یې وپوښتل څه شوي یاسینه ووایه؟
ژاړمه خاوند مې راویښېږي د هغه د ویښېدو نه مخکې راته ووایه زه درسره مرسته کولی شم

بیا یې پوښتنه وکړه ما بیا ځواب ور نه کړ په څلورم ځل یې په مخ څپېړه راکړه ویې ویل ووایه،ووایه،ووایه څه شوي ؟
ما پوره ځواب ور نه کړی شو یوازې ومې ویل تروري فاطمه
- څه شوي په فاطمې؟ ژړا بس کړه هر څه راته پاک،پاک ووایه هله

له سترګو نه مې اوښکې وچې کړې او په بنده ، بنده لهجه مې ورته وویل

تروري په فا،فا، فاطمې پسې سبا رېباران راځي او فاطمې راته زنګ کړی وو هغې ویل چې سبا مې جنازې ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـــــــروري خپــــــر دی يــــــو کــــــــار وکــــــړئ
- ياسينه دا کار ناشونی دی ته کوښښ وکړه فاطمه له زړه نه وباسې د هغې پلار د هغې په مقابل کې ولور اخلي او د هغوئ ولور هم پنځه ، شپږ لکه افغانی دی زما معاش هم اوو زره روپۍ دی او د خاوند مې هم همــــدومره نــــو مــــوږ هــــم دا روپــــۍ نشــــو ورکــــولی
- نه تروري زړه له زړه نه ووځي دا پيسې زه پيدا کوم ايران ته ځم د کار لپاره خو تاسې به حتماً سبا د هغوئ کور ته ددې موضوع لپاره ورځئ سمه ده؟
- ښه سمه ده ياسينه ته اوس آرام وکړه سبا موږ ورځو حتمــاً

ترور مې لاړه له پخلنځي نه يې لږه مېوه راوړله او راته ويــــې وېــــل ياســــينه دا وخــــوره او ويــــده شــــه
- ښـــــــــــــــــــــه ســـــــــــــــــــــمه ده
هغه لاړه او زه په ځای کې همداسې ويښ ناست ووم د شپې شاوخوا دوه بجې وې پورته شوم له الماری نه مې بوه سپينه پاڼه او قلم راواخيست ومې غوښتل د زړه له درد ډکه بو غزل جوړ کړم قلم مې ګوتو کې ونيو او په ســــپينه پاڼــــه مــــې د غــــزل مطلــــع داســــې وليکلــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

"فـــــرهاد خـــو لاړو پـــه نشـــو ســـر شـــو"
"او یاســـــین لاړ پـــه شـــوګیرو ســـر شـــو"

ددې بېت له لیکلو وروسته مې قلم کېښود او د ولور لپاره د پیسو پیدا کولو په فکر کې شوم چې دومره روپۍ به لـه کومـه ځايـه پیـدا کـوم؟ د تـرور دوئ مـې هـم اقتصـادي وضعه ښه نه ده

د ولور کلمه مې په ذهن کې ښـکته ،پورتـه کېدلـه بېرتـه مې قلم راواخیست او په پاڼه کې مې د هغه بېت وروسته داســــــــــــــــــــــــــــــــــې ولیکــــــــــــــــــــــــــــــــــل

" د فـــاطمې پـــلار خـــو دې خـــدای مـــړ کـــړي "
" ځکـــــــه چـــې دی پـــه ولـــورو ســـر شـــو "

په سوچونو کې ډوب ووم یودم د چرګ بـانګې لـه خیـالي نړۍ ځخه راوباستلم څه ځنډ وروسته په جوماتونو کـې د سهار لمانځه اذانونه وشول پاڅېدم اودس مې وکړ او هوډ مې وکړ چې جومات تـه لاړ شم خو پاتې شوم ومـې نـه غوښتل چې ترور مې راباندې خبره شي چې یاسین تولـه شپه په ویښه تېره کړې ده لمونځ مې په کور کې وکړ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمانځــــه نـــه وروســــته مـــې داســــې دعـــا وکـــړه

ربـــــه زمـــــا دغـــــه ارمـــــان..............

لږ وخت وروسته د لمر سترګه راښـکاره شوه ترور مـې ماتـه چـای تيـار کـړ او هغـوئ دواړه د فـاطمې دوئ کـره لاړل

څـه کـم يـوولس بجـې وې چـې بېرتـه کـور تـه راغلـل د راننوتو سره سم مې ترور ته ووېل

تـرورې زمـا کوټـې تـه راشـه لـږ کـار درسـره لـرم هغـه راغله پوښتنه مې ترې وکړه تـرورې د فـاطمې پـلار څـه وېــل ؟

- ياسينه زوېه د فاطمې پلار دې الله خوشحال کړي خبره يـــــــــــــــــــــــــــــــــې ومنلـــــــــــــــــــــــــــــــــه

خوښ شوم څو شيبې مې د پوښتنو لـړی وځنډولـه بيـا مـې پوښـــــــــــــتنه تـــــــــــــرې وکـــــــــــــــړه

تــــرورې هغـــه څـــه وېـــل ولـــور نـــه غـــواړي ؟

هغه چوپه خوله ولاړه وه بيا مې ورته ووېل تـرورې زمـا پوښـــــــــــتنه مـــــــــــــو وانورېــــــــــــــده ؟

ځواب يې راکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاســـینه
د فاطمې پلار وېل چې تاسې باېد لـه کوژدې نـه مخکې ماته نیمې پیسې راکړئ وېل یې چې تاسې غوندې خلـک مـــــوږ ســـــره دوســـــتي نشـــــي کـــــولای

ددې خبرې په اورېدو مې غوصه راوپارېدله خو غوصـه مـې بــې ځاېــه وه زه مجبـور ووم چــې د فــاطمې ژونـد وژغورم

څـو ورځـې مـې پـه خواشینۍ او خفګان کـې تېـرې کـړې اېــران تــه د تللــو هــوډ مــې وکــړ د غرمــې شــاوخوا درې بجې وې چې لـه قاچاق وړونکي سره مې خبرې وکړې هغه راته ووېل درې ورځې وروسته موږ پوه ډلـه لیږو کـه غواړې راځه چې لـه دوئ سره دې ولیږم

ما هم ورسره ومنله لاړم کور ته له ترور سره مې خبـره شریکه کـړه تـرور مـې پـودم پـه ژړا شوه خو بلـه د حل لاره نـه وه پـه سبا مـې تـرور لاړه او خپلـه د سرو زرو ګوتمۍ یې وپلورله په ماسختن کې مې د فـاطمې لپاره پـه لیـــــــــــــــک کـــــــــــــــې ولیکـــــــــــــــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

" میني ته مه خفه کېږه زه بېرته رادرومم انشاءالله چې خوشحاله ژوند به ولرو زه به مې له ترور نه هر وخت ســتا........."

شپه تېره شوه سهار له چای څښلو وروسته ښوونځي ته لاړم له ټولګیوالو سره د مخه ښې لپاره خو فرهاد مې تر سترګو نه شو له ټوله ټولګیوال څخه مې وپوښتل فرهـــــــــــــــــــــاد چېرتـــــــــــــــــــــــــه دی؟
ځواب یې راکړ یاسینه فرهاد نه چرسي یاسینه د هغه پوښتنه له ما نه مه کوه سمه ده؟

-سمه ده ښښه ....

له ټولګیوالو سره مې مخه ښه وکړه هغوئ په ما پسې او ما په هغوئ پسې ژړل له ټولګي نه چې راووتم یو ځل د هدیرې خواته لاړم او د پلار او مور د قبرونو ترڅنګ کېناستم او ښه مې وژړل کور ته مې د مور او پلار د قبرونو نه حرکت نه شو کولی توره تیاره شوه او وېرې راسره مرسته وکړه چې کور ته لاړ شم

کور ته ننوتم خپلې کوټې ته لاړم د سفر توکي مې په بکسه کې واچول په پاڼه کې مې د ترور د موبایل شمېره ولیکله هغه مې هم کېښوده لاړم د ترور ترڅنګ کېناستم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواشـيني ښـکارېده لـه صـندق نـه يـې لـس زره روپـۍ راواخيستې او ماته يې راکړې د ډوډۍ خوړولو وروسته ويده شوم سهار وختي پاڅېدم لمونځ مې وکړ د سفر دعا مـې وکـړه چـای مـې وڅکـه او هغـه ليـک مـې تـرور تـه ورکړ چې فاطمې ته يې ورسوي بکسه مې په شاه کړه او د دروازې لور ته روان شوم ترور او د ترور خاوند مې هم راسره روان شول د ترور په لاس کې مې د اوبو ډک جام ښکارېده د ترور خاوند سره مې مخه ښه وکړه تـــرور مـــې پـــه تنـــدي ښـــکل کـــړم او د باندې روان شوم د حرکت سره سم مې د ترور له خولې نـه داسـې د وېر چيغـه ووتـه چې ماتـه يې هم ژړا راوسته اوبه يې راپسې وشيندلې او لـه دروازې نـه يې سر راوويست زه يې د کوڅې تر سر پورې تعقيب کړم له يو ساعت سفر وروسته د قاچاق وړونکي موټر خواته ورسېدم موټر ته پورته شوم څه ځنډ وروسته يې حرکت وکړ شپه مو نيمروز ته ورسوله وروسته لـه درې ورځـو د تهران ښار تـه ورسېدم هلتـه د کار پـه لټـه کـې شوم پـه يوې فابريکې کې مې کار وموند د فابريکې خاوند راتـه ښـه سـړی ښـکارېده خـو ډېرې کـارکوونکي يـې پـه نشـو روږدي ول مجبوري دې تـه نـه پرېښـودلم چـې پـه کـار پسې وګرځم کار مې پيل کړ څو ورځې وروسته مې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور سره اړیکه ونیوله هغه زما زه د هغې د غږ په اوریدو خوشحاله شوم د فاطمې پوښتنه مې ترې وکړه ځواب یې راکړ چې ښه ده په ښنګ کې مې ناسته ده راغلـــــــې ده د درس لپـــــاره غــــــږ دې اوري

د کار ډېروالي دې ته نه پرېښودلم چې ډېرې خبرې وکړم له ترور سره مې مخه ښه وکړه د فابریکې په کار بوخت شوم میاشتې تېرې شوې خوښ ووم څه نا څه روپۍ مې لاسته راغلې راتلوونکی ژوند راته له خوښۍ ډک ښکارېده په ایران کې مې دوه کاله پوره شول له ترور سره مې اړیکه ونیوله په غږ کې یې بدلون ښکارېده ترې ومې پوښتل ترورې ناروغه یې که څنګه دې غــــــــــــــــــږ بـــــــــــــــــدل دی؟
ځـــــــــــــــــواب یــــــــــــــــې راکـــــــــــــــــړ
نه یاسینه بېګاه مې لږ په ستوني درد وو اوس ښه یم
- ښـــــــــــــــه فاطمـــــــــــــــه څنګــــــــــــــه ده ؟
- ښـــــــــــــــه ده هغـــــــــــــــــه هــــــــــــــم
- ښه ورته ووایه چې اندیښنه مه کوه زه هم یوه میاشت وروســـــــــــــــــــــته درځــــــــــــــــــــــــم
- ســـــمه ده یاســـــینه الله دې پـــــه خیـــــر راولـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړیکه مې له خدای پامانی وروسته پرې کړه لاړم فابریکې ته د کار وروستۍ ورځې مې هم هلته تېرې کړې پنځه ویشت ورځې تېرې شوې د فابریکې له مالک سره مې حساب خلاص کړ او بازار ته لاړم

هلته مې د فاطمې لپاره یو لاسي سور ساعت واخیست چې د ستنو په ځای کې یې په انګلیسي ژبه لیکل شوي وو "تاسره مینه لرم " ترور ته مې پوه د سرو زرو ګوتمۍ او د ترور خاوند ته مې په تور رنګ کې ښکلي بوټان وپېرل

درې ورې ورځې مې د تهران په پارکونو کې په ډار،ډار چکر ووهلو وېرېدم چې پولیس مې ونه نیسي په سبا ورځ هوایي ډګر ته لاړم څه څنډ وروسته د حامد کرزي هوایي ډګر کې ښکته شوم موټر مې دربس کړ په موټر کې هم دا سندره چالانه وه

" کور یې زمونږ وطنه مور یې زمونږ......"

سندره ته مې په خورا مینه غوږ ایښی وو نیم ساعت وروسته د ترور د کور کوڅې ته ورسېدم په کوڅه کې د فاطمې دوئ د کور مخې ته د خلکو ګڼه ګونه زیاته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومـې غوښتل پوښتنه وکړم چې دلتـه څـه خبره ده خو د وجـود سـتړيا مـې پرېښـودم چـې لـه چـا نـه پـه دې اړه پوښتنه وکړم

له موټر نه ښکته شوم دروازه مې وټکوله د ترور خاوند مـې راووت يوبـل تـه مـو غـاړې ورکـړه کـور تـه ننوتـو کېناستم اوبه مې وڅکلې څو شېبې وروسته مـې د تـرور لـــه خاونـــد نـــه وپوښـــتل تـــرور مـــې چېرتـــه ده ؟ راته ويې وېل ياسينه هغه تللې د کوڅې يو سپين ږيرى مـــــــــــــــړ وو هلتـــــــــــــــه تللـــــــــــــې

- تـــــــــه نــــــــــه يــــــــــې ورغلـــــــــــى؟

- زه اوس ورتلــــــــــم هغــــــــه تــــــــه راغلــــــې

- ښــــــــــــــــــــه ســــــــــــــــــــمه ده

لاړم خپلـې مخکينـۍ کـوټې تـه هـر څـه همغسـې مـنظم ايښـودل شـوي وو د المـارۍ نـه مـې د خاطـاتراتو کتابچـه راواخيسته ټولې ليکنې مې ولوستلې هره ليکنه لـه درد او غم نه ډکه وه کله چې ليکنـې ختمـې شـوې نـو پـه ورپسـې پاڼـــــــــــــه کـــــــــــــې مـــــــــــــې وليکـــــــــــل

" د غـــم نـــه وروســـته حتمـــاً خوشـــحالي شـــته "

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ليکنه مې خپل ژوند ته په کتو وليکله په خپلې کوټې کې مې دوه ساعته تېر کړل کتابچه مې الماری کې کېښوده تشناب ته ننوتم مخ او لاس مې ووينځل په هنداره کې مې ويښتان سمول په دې وخت کې د کور دروازه خلاصه شوه ومې کتل ترور مې وه ژر مې ځان د کټ لاندې پټ کړ ومې غوښتل لږه ټوکه ورسره وکړم ترور مې کوټې ته راننوته وروستې يې غږ وکړ خاونده دلته خو ياسين نشته د ترور د مېره غږ مې تر غوږو شو چې زما ترور ته يې ووېل نه پوهېږم لږ مخکې خو همدلته وو د پيشو غږ مې له خولې نه وباسته يودم مې ترور راغږ کړ پشې ،پشې له ځان سره وغږېده

دا څه قسم پيشو يې چې نه راووځې د کټ له بېخ نه يې پوښ کش کړ او زه يې وليدم او په موسکې حالت يې ووېل

راووځه لېونيه!

اوس به مې په جارو وهلی وې د کټ له بيښ نه راووتم ترور مې په ټنډه ښکل کړم او لاړه چای يې راوړ په کيسو مو پيل وکړ ما مې د ترور پوښتنې ځوابولې هغې زما له يو بل نه مو ډېرې پوښتنې وکړې پوهېدم چې نور پوښتنه کول ښه نه دي خو ما ورته ووېل تروري سبا به

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو د فاطمې لـه پلار سره زمـا د کوژدې پـه اړه غږېږئ کنـــه؟

- نه یاسینه سبا نه کېږي یو څو ورځې وروسته به ورشو تـــــــــه بـــــــه هـــــــم لـــــــږ آرام وکـــــــړي

- هاهــــــا ســــــمه ده تهوکــــــه مــــــې وکــــــړه

جمعه تېره شوه فاطمه مې تر سترګو نه شوه په ببګاه کې مې ترور ته بیا د کوژدې په اړه خبره وریاده کړه بیا یـې ویـل یاسینه سبا مو پـه ښوونځي کـې یـوه غونـډه ده نـو ســـــبا هـــــم نــــه کیــــږي بلــــه ورځ بــــه ګــــورو حیران ووم چې څه خبره ده مخکې مې چې تـرور وخت درلـود پیسـې مـې نـه درلـودلې او اوس چـې پیسـې راسره شته له دوئ سره وخت نشته

په موبایل کې په ګېم بوخت ووم شاوخوا درې نیمې بجې وې چـې د کـور دروازه وټکېـده تـرور مـې راتـه وویـل ورشه یاسینه وګوره چې څوک دي

لاړم دروازه مـې خلاصـه کـړه د بانـدې د فـاطمې ورور ولاړ وو په لاس کې یې

یوه خالته نیولې وه ورنږدې شوم روغبړ مو سره وکړ ښه راغلاست یې راته وویل خالتې ته یې لاس کړ او یو کارت یې ترې راواخیست

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارت راته د ختم ښکارېده پوښتنه مې ښه ونه بلله چې وپوښتم د چا ختم دی؟

د چای څښلو غوښتنه مې ترې وکړه ویې وېل

نه مننه زه باید لاړ شم او دا کارتونه وویشم ننوتم کور ته په انګړ کې مې کارت خلاص کړ چې ومې کتل

پـــــــه کـــــــارت کـــــــې لیکـــــــل شـــــــوي

(مرحومـــــــــــه د حــــــــــاجي ....)

کارت مې لـه لاس نـه ولوېد او زه هم ورپسې پـه ځمکـه ولوېدم په ځان نه ووم پوی کله چې مې سترګې خلاصـې کړې او حالت مې ښه شو ګورم چې پـه روغتون کـې بـم لاړو کور ته شپه تېره شوه سهار وختـې مـې وختـې مـې خپلـې راوړې پیسـې راواخیستې او لـه کـور نـه ووتـم لـه دوکان نه مې یو قوتی سګرټ راواخیستل او پـارک کـې مې وڅکل څو میاشتې وروسته د فـاطمې د جدایی دلاسـه په پوډرو روږدی شوم تقریباً اوو نیم کالـه مـې د پوډرو نشه وکړه وروسته مې ترور د درملنې لپاره یو روغتون ته بوتوم یو څـو میاشتې پـه روغتـون کـې بستر ووم کلـه چـې مـې درملنـه خلاصـه شـوه او پـه حـال راغلـم نـو زمـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواته یو ډاکټر راغی چې عمر یې برابر غوندې وو په اوږې یې لاس راکېښود او ویې وېل مشره ! دادی ته اوس روغ رمټ شوې او له دې وروسته به تاته خلک پوډري نه بلکې یاسین وایي.

د هغه ددې خبرو په اورېدلو شکي شوم چې هغه زما نوم ځنګه زده کړ؟ او د مشر کلمه یې ځنګه راته وکاروله؟ دا کلمه خو ماته یوازې فرهاد کاروله ترې ومې پوښتل ډاکټر صاحب کولی شې زما دوه پوښتنې ځواب کړې ؟
- کومې پوښتنې ؟
- لومړی دا چې زما نوم دې له کومه زده کړ؟ او بله دا چې ولې مو راته د مشر کلمه وکاروله؟
- هاهاها... مشره ته لومړی پاخه غاړی راکړه بیا دې پوښتنې ځوابوم
بې له کوم ځنډ نه پاڅېدم او په غېږه کې یې کلک ونیولم هغه بودم په ژړا شروع وکړه په ژړېدلې حالت یې وویل

یاسینه زه فرهاد یم ستا هغه تولګیوال خبرې یې ژړا بندې کړې
ددې خبرې په اورېدو مې د خوشحالۍ حس وکړ او یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځل بیا ورغاړې وتم څو شیبې مو یو بل همداسې په غېږه کلک ....

د څه خبرو وروسته مې ورته ووېل

فرهاده زه باېد اوس لاړ شم له ترور دوئ سره مې بیا حتماً سره ګورو انشاءالله

له لاس نه یې کلک ونیولم او ویې وېل نه یاسینه نن شپه به زما مېلمه کېږې نن رانه هیچ چېرته نشې تللی

ماښام شو فرهاد سره لاړم د هغوئ کورته د ماسختن ډوډی مو وخوړه وروسته یې چای راوړ د چای نه یې دوه پیالې ډکې کړې او زما ترخنګ کیناست ویې وېل

ښه،ښه یاسینه اوس دا راته ووایه چې په پوډرو څنګه روږدی شوی وې ؟

کیسه مې په لنډو،لنډو، کې ورته وکړه د کیسې د ختمیدو نه وروسته لاړ تازه چای یې راوړ ټوکې یې شروع کړې ژر مې د ټوکو لړی ور ختمه کړه او ورته ومې وېل

فرهاده اوس ته راته ووایه چې ته څنګه ډاکټر شوې؟

- هاها... د خپلو خبرو غچ اخلې که څنګه ؟

- نه فرهاده غواړم ستا د بریا په راز پوی شم

فرهاد خبره یو خوا او بل خوا وړله بیا مې پوښتنه تریېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه بېا يې څواب رانه کړ بېا مې ترې وپوښتل ويې
وېل
ياسينه زه مې د مېرمنې له کبله ډاکټر شوم
- هغه څنګه ؟
- کيسه اوږده ده خو په لنډو کې به يې درته ووايم
- سمه ده

- ياسينه داسې چل وو چې زه په يوې جينۍ باندې مئين شوم هغه وخت پرې مئين شوم په کوم وخت کې چې مې تا سره شخړه کړې وه ، په پاڼه کې مې ورته څه خبرې وليکلې خو کله مې چې ليک ورکړ ځيرې يې کړ او ويې وېل زه له هغه چا سره مينه نه کوم چې نشه يې توکي استعمالوي وروسته مې نشه پرېښودله وروسته له خبرو اترو مې ترې د کوژدې کولو غوښتنه وکړه ويې وېل چې کله دې پوهنتون شروع کړ نو بېا به کوژده کوو لاړم په يو خصوصي پوهنتون کې مې د طب پوهنځی شروع کړ د کوژدې لپاره مې مور او پلار ورولېږل کوژدې نه مخکې يې يو بل شرط هم په مونږ کېښود چې واده به له دندې پېدا کولو وروسته کوم شرط مو ورسره ومنلو دا چې کله مې دنده پېدا کړه نو واده مې وکړ نو ياسينه نن مې چې ژوند له خوشحاليو نه ډک دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مې د هغې مينې برکت دی کومه مينه چې مې اوس
مېرمنــه

ده

نـو ملګرېـه! دادی اوس زمـا ژونـد وګـوره او د فرهـاد ،
هغه ته خلک د ډاکټر او ماته خلـک د پوډري نامـه اخلـي

- ياسينه! ته اوس هم وړتيا لرې کوښښ وکړه تېر يادونـه
دې هېر کړې
بېرتـــــه لـــــه ســـــره نـــــه ژونـــــد پيـــــل کـــــړه•

(c) ketabton.com: The Digital Library

« پای »

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library